1249

WEEKBLAD. — 25e JAARG. — 40 BLADZ. — 22 MAART 1962.
BELGIË : 8 FRANK. — NEDERLAND : ABONNEES : 50 CENT.

ROBBEDOES

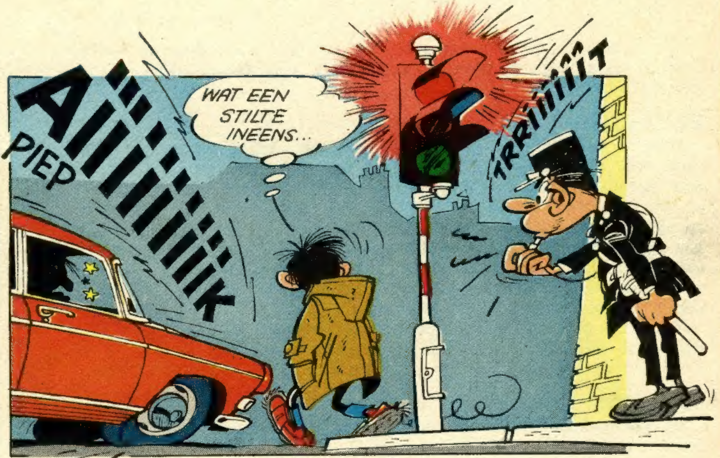
OPERATIE MERCURY met Buck Danny

Guust

DOOR Jidéhem en Franquin

FOTO

Ik ken geen beter weekblad dan Robbedoes. Wat die Eric Pauli c.s. betreft, daar zal ik maar over zwijgen, want die weten niet wat een goed blad is. Ik ga binnenkort varen, maar ik blijf abonnee. Kan er ook niet eens iets over scheepvaart in komen ? En kan Oom Wim niet eens iets vertellen over de ondergang van de Bismarck of andere belangrijke gebeurtenissen uit de geschiedenis van de scheepvaart ? **(Oom Wim heeft dat al herhaaldelijk gedaan en zal het nog vaak doen. Red.).** Verder heb ik maar één klacht over Robbedoes. Ik hoop dat u mij dat niet kwalijk zult nemen, maar ik begrijp niet waarom men een foto moet sturen als men Snuffeltje een vraag stelt. Waar is dat goed voor ? **(Nergens, maar de lezers hebben het graag. Red.).** Ik hoop dat u deze vragen kunt beantwoorden.

M. Israël.

PET

Dit wordt een brief om mijn opgekropte gevoelens te uiten. Robbedoes is de laatste maanden PET. « QRM op Bretzelburg » is zomaar verdwenen. Daarvoor in de plaats komt reclame. Reclame, bah ! ! ! Wat hebben wij aan een reclame voor haar op je hoofd te krijgen. Als jullie dan zo krap bij kas zitten, maak Robbedoes dan dunner, maar smijt die reclames er uit. De microbibliotheek is waardeloos. Wie gaat nu blaadjes vouwen en knippen enz. en dan hangt hij nog als los zand in elkaar. Weg ermee ! ! ! Baard en Kale is afgelopen. Laten ze nooit meer terugkomen. Je valt haast in slaap boven die Robbedoes van tegenwoordig en ik denk er hard over hem af te zeggen en er desnoods « Donald Duck » voor in de plaats te nemen. De enige goede rubrieken zijn Beste Robbedoes en Starter. De rest is allemaal waardeloos. Wat al meer is aangeraden : plaats voor een teenager-rubriek. Vermoedelijk zal dan de oplage van dit blad wat verhoogd worden, want ik geloof dat dat ook wat te wensen overlaat. Zoals u gezien zult hebben, blijft er van Robbedoes niet veel goeds over. En nogmaals, hij heeft bij mij de langste tijd in de bus gelegen. Ik hoop dat deze brief in zijn geheel in « Beste Robbedoes » gepubliceerd zal worden.

Jakobus de Brave.

Je schuilnaam is verkeerd gekozen. Het had « Jakobus de Laffe » moeten zijn. Wie kritiek levert onder een pseudoniem is een lafaard.

FRANQUIN

Hier is dan een briefje van me, en dat, om allereerst de tekenaar van Robbedoes en Guust zelf van mijnentwege het beste en een spoedige beterschap toe te wensen. Uw blad is uitmuntend en de tekeningen zijn fris. Ik heb bij deze brief een eigen gemaakte tekening gevoegd die ik heb overgenomen uit een volledig zelf getekend stripverhaal. Alleen de woorden heb ik er uitgelaten. Filidoor en Hippoliet zoeken een schat die, naar men beweert, bewaakt wordt door een monster. Ze ontdekken nu de schim hiervan (gelaatsuitdrukking).

Zoudt u deze brief en het plaatje kunnen publiceren in deze rubriek ? **(Het spijt ons, Fred. De ruimte was op. Red.).**

Frederic Torfs.

WAT EEN SMURF !

In Robbedoes 1243 staat op blz. 35 : nr. 1211 (68) De Valse Smurf, door Peyo. Dit moet een fout zijn, want in Robbedoes 1211 was geen micro-boekje te vinden. Er is bijgevolg ook een fout in de nummers van de volgende micro-boekjes.

Wil het boekje « De Honderdste Smurf » dan ook inderdaad het 100e micro-boekje zijn, dan zou in een of andere Robbedoes een micro-boekje met nummer 68 moeten komen.

J. Van Breuseghem.

Er zijn twee vergissingen begaan. Het micro-verhaal in Robbedoes 1147 had het nummer 13 moeten krijgen en « De Valse Smurf » was inderdaad vals, want hij is nooit verschenen. Waarschijnlijk heeft de zetter een fout gemaakt en het op die manier willen goedmaken, niet beseffend hoe oplettend onze lezers zijn. Maar « De Honderdste Smurf » is dus wel degelijk het honderdste micro-Smurfje. Neem ons deze smurf niet kwalijk !

JAN BOTTER

Ik heb weer een tijdlang van uw blad kunnen genieten en wil nu ook wel weer eens wat zeggen. Waarom hebben die kerels bij Timoer (de « held » zelf inclusis) altijd van die overdreven biceps ? Ze hebben allemaal (behalve Timoer) « nozem-haar », kaken waarmee ze een rotsblok kunnen kraken en geen voorhoofd. Het lijken me domme krachtpatsers.

Ik vind het erg moedig van Jan Botter dat hij heeft toegegeven. Wanneer overwint Eric Pauli zijn lafheid en schrijft hij ook een verontschuldigende brief voor zijn onverantwoordelijke uitspraken ? Misschien wel nooit !

Het lijkt me niet zo'n sterk karakter. Zulke grootpraters zijn uiteindelijk toch maar piepklein en een beetje flauw. Het lijkt me zo leuk als u eens een artikeltje over ballet in uw blad zette. (Niet groot, anders gaan al die jongens protesteren). Als het niet gaat is het ook niet erg, want ik kan niet alles van u gaan vragen. **(We zullen toch ons best doen, maar het zal in ieder geval nog wel een tijdje duren. Red.).**

Trekt u zich maar niets aan van al dat gezwam over een zogenaamde slechte micro-bibliotheek ! Het is super-onzin te beweren dat al de boekjes slecht zijn !

Als « men » alle M-b. boekjes misbaksels vindt, moet « men » toch eens zeggen waar « men » dan van houdt.

Doet u maar fijn wat u zelf goeddunkt, er zijn altijd nog wel een paar verhalen die die zeurpieten goed vinden. Ik zou best eens willen weten hoe je met kaarten moet pokeren. Ik doe het altijd met poker-stenen (ik win haast nooit, want m'n broers zijn me altijd te slim af).

Monique Unger.

Ja, daar vraag je ons iets ! Het is op papier moeilijk uit te leggen hoe een kaartspel in zijn werk gaat. Dat kun je het beste in de praktijk leren. Maar dan niet van ons, want wij verliezen ook altijd !

RADIO

Kan men niet eens een micro-boekje wijden aan een N 1-lampradio ? Zo ja, wilt u het dan zo vlug mogelijk doen ? **(In Robbedoes 1143 is het micro-boekje « Een radio in een uur » verschenen, en in Robbedoes 1206 « Bouw zelf je Kortegolfontvanger. Red.).** Kan het blad niet van 40 naar 50 blz. uitgroeien ? Kan het verhaal van Buck Danny niet op 3 bladzijden komen ? **(Nee. Red.).**

Verder wil ik nog zeggen dat Rob Berghege volledig gelijk had toen hij schreef dat Oom Wim reeds lang mocht afgelopen zijn. Ik vind dat men die 4 bladzijden veel nuttiger kan gebruiken.

Jean-Paul Deschrijver.

KNOLLENTUIN

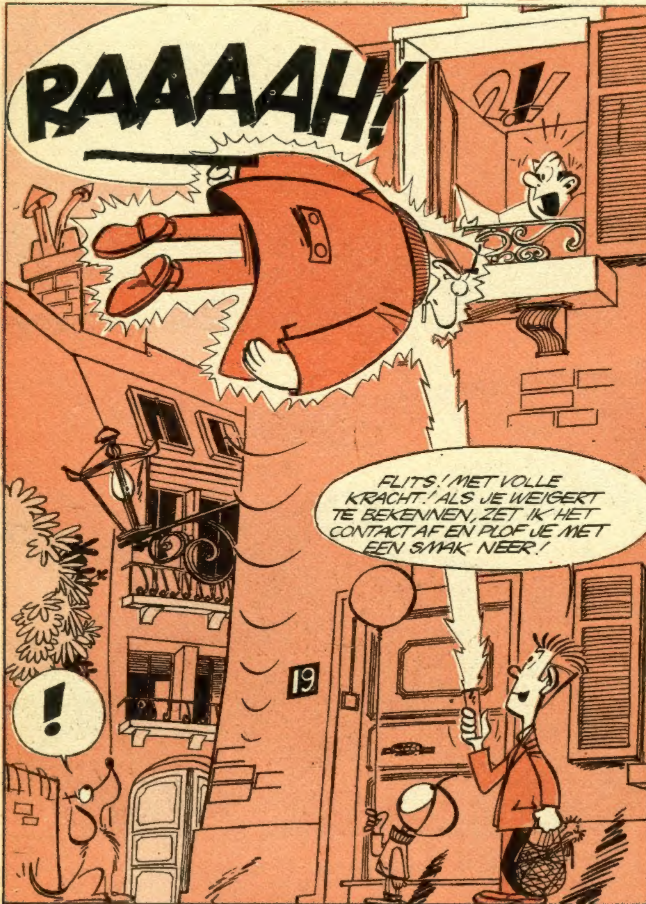
Ingesloten zend ik u een tekeningetje voor de knollentuin, waarvan ik hoop dat het geplaatst zal worden. Het stelt een cow boy gangster « Mad dog Coll » voor. Als schuilnaam heb ik aangenomen,

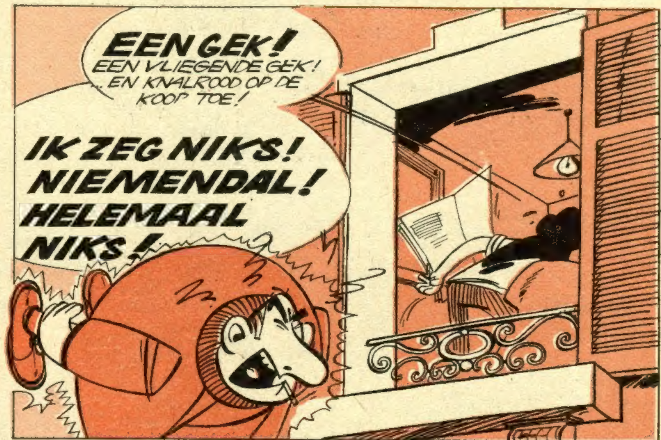
Jessie B. Marvel.

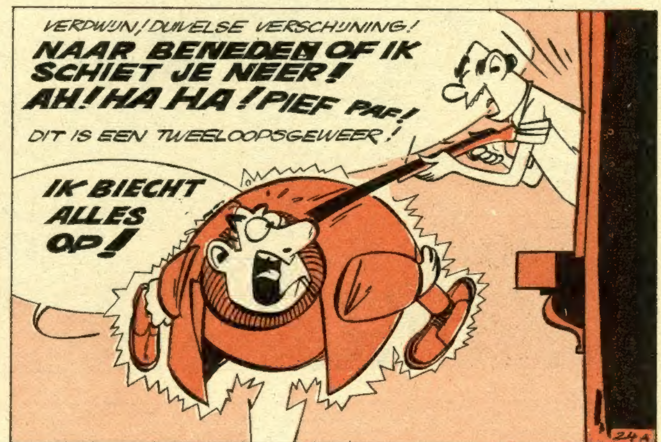
Al een jaar of drie is er in dit blad geen knollentuin meer verschenen.

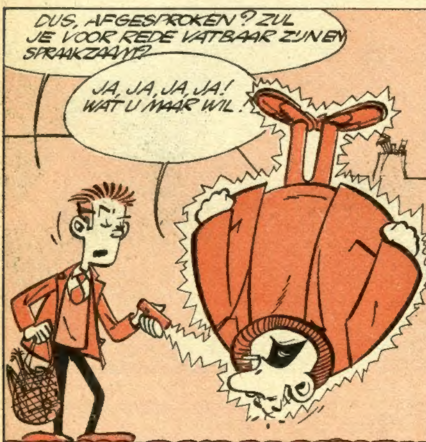
de TIARA van SJOEBOEL TOEKROEM

Fred is Fransjo en Pegg tegen het lijf gelopen...

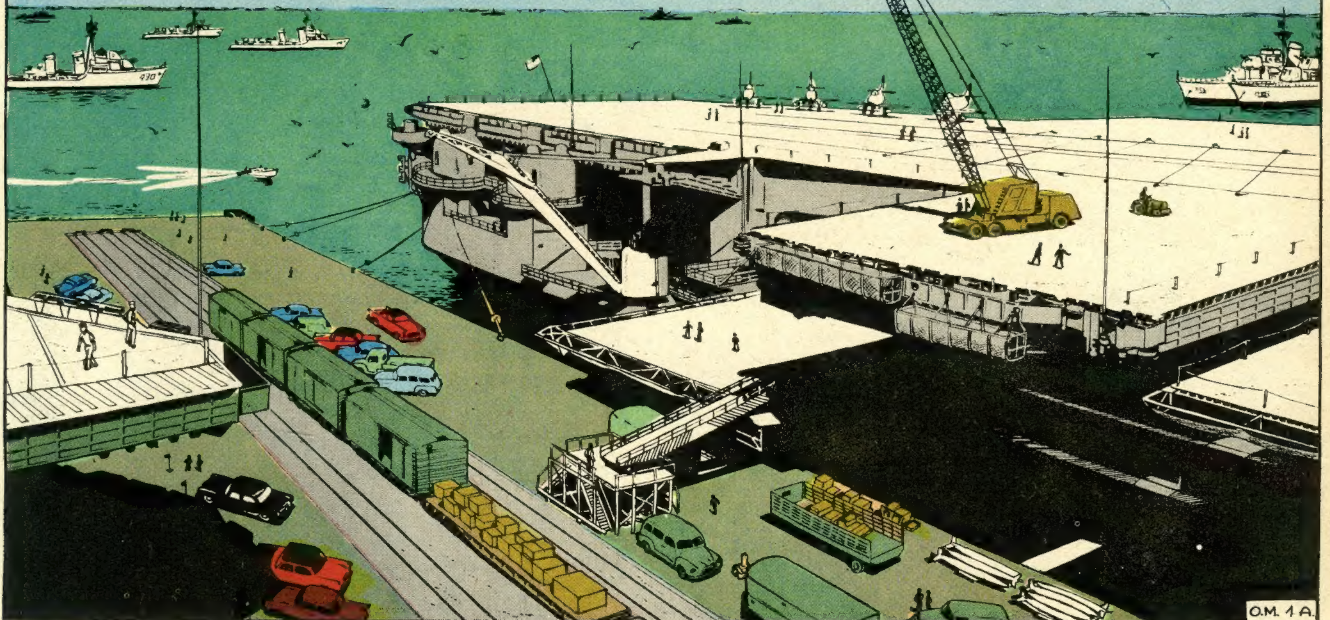

Wordt vervolgd

OPERATIE "MERCURY"

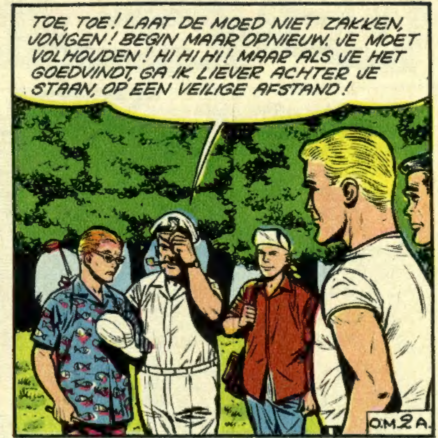

Wordt vervolgd

de SLIERT

door Roba

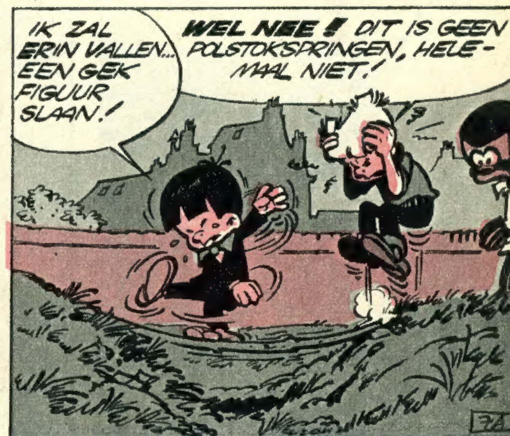

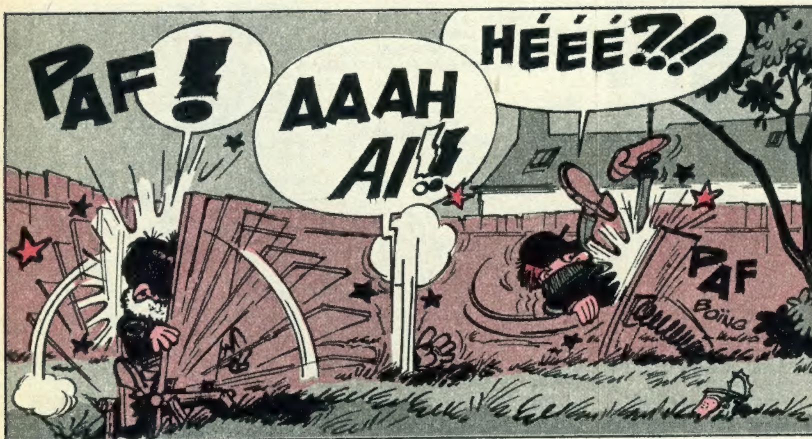

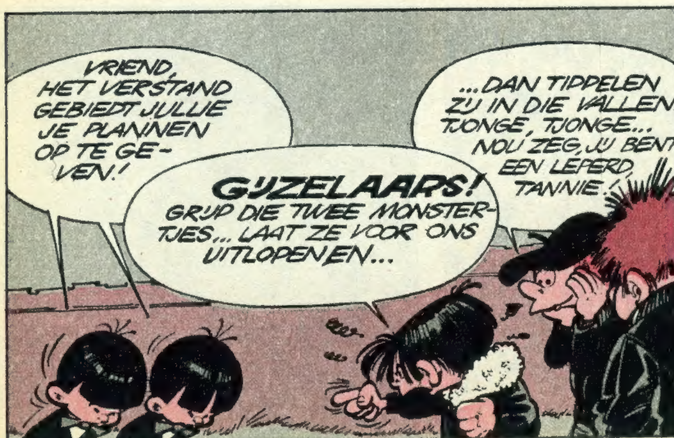

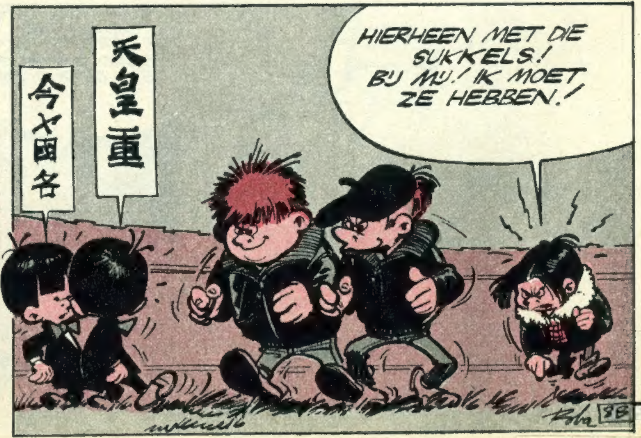

Wordt vervolgd

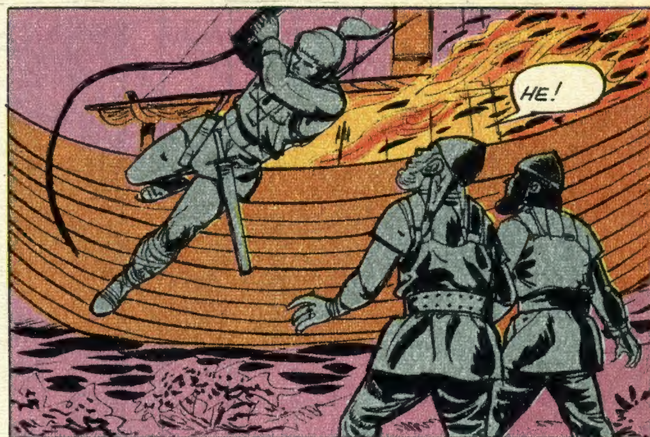
BEELDEN UIT DE WERELD-GESCHIEDENIS

TIMOER

DOOR SIRIUS

ONRAAD OP DE RIVIER

Timoer en zijn mensen willen een overval plegen op de Vikingschepen...

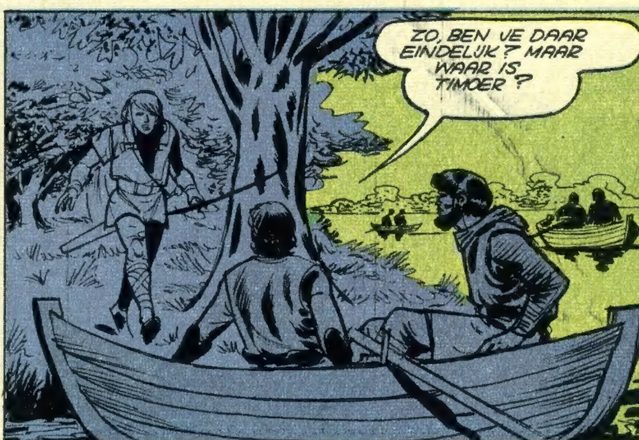

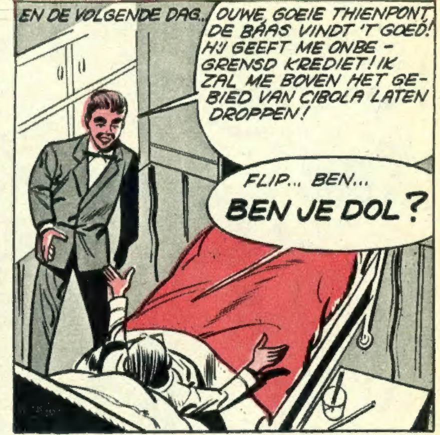

Wordt vervolgd

WE ZULLEN ALLE AANGRENZENDE LANDEN WAARSCHUWEN VOOR HET GEVAL SANTINI EN MAIORAN DAAR MOCHTEN OPDUIKEN... MEER KUNNEN WE NIET DOEN!
BEST, DAN HANDEL IK ALLEEN...

MAAR...
TENZIJ U ME IN BESCHULDIGING WIL STELLEN, KAN U ME NIET VASTHOUDEN. TROUWENS, HET IS VAN BELANG DAT IK MIJN KRANT EN MIJN REGERING WAARSCHUW.

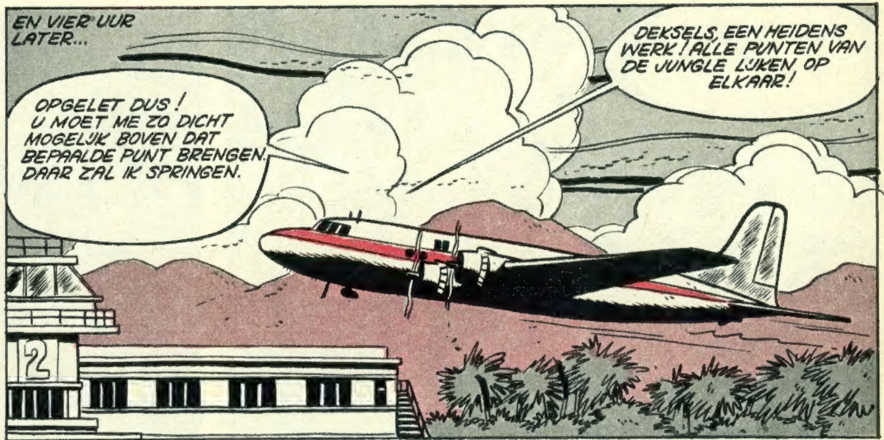

EN DE VOLGENDE DAG...
OUWE, GOEIE THIENPONT, DE BAAS VINDT 'T GOED! HIJ GEEFT ME ONBE-GRENSD KREDIET! IK ZAL ME BOVEN HET GEBIED VAN CIBOLA LATEN DROPPEN!
FLIP... BEN... BEN JE DOL?

WEES MAAR NIET BANG! IK BEN AMATEUR-PARACHUTIST... SPRINGEN SCHRIKT ME NIET AF! DAT HEB IK WEL IN NOG SLECHTERE OMSTANDIGHEDEN GEDAAN(*)... IK MOET MICHEL WEBER REDDEN, DESNOODS TEN KOSTE VAN MIJN EIGEN LEVEN! EN WAT EEN KOPIJ! ONZE AVONTUREN WEKKEN NU AL SENSATIE!
(*) ZIE: "KOERS NAAR HET OOSTEN."

IK GA MET JE MEE!
GEEN DENKEN AAN! IK HEB JOU HIER NODIG... ALS IK VERDWIJN, MOET ER EEN GETUIGE OVERBLIJVEN OM DIE TWEE BOEVEN TE ONTMASKEREN EN VOOR DE RECHTBANK TE BRENGEN!

LATER, NADAT FLIP DE FOTO VAN SANDERS PLAN VAN DE BANK HEEFT GEHAALD...
U DAAR LATEN DROPPEN? ZEG EENS? BENT U...
GOED, DAN CHARTER IK UW VLIEGTUIG VOOR DE DUBBELE PRIJS! AKKOORD?

BEST! HET IS UW HACHJE, NIET HET MIJNE!
STARTEN OM VIER UUR... IK WIL UW BESTE PILOOT EN UW KNAPSTE NAVIGATOR... BEGREPEN? BEHALVE IK MOETEN ER NOG DRIE LAADKISTEN MET MATERIAAL EN LEVENSMIDDELEN GEDROPT WORDEN.

EN VIER UUR LATER...
OPGELET DUS! U MOET ME ZO DICHT MOGELIJK BOVEN DAT BEPAALDE PUNT BRENGEN. DAAR ZAL IK SPRINGEN.
DEKSELS, EEN HEIDENS WERK! ALLE PUNTEN VAN DE JUNGLE LIJKEN OP ELKAAR!

UREN LANG STUIFT DE D.C. 4 VOORT BOVEN DE GROENE HEL...
WACHT... NIETS VERGETEN? DRAAGBARE ZENDER... RUBBER KANO... MOTOR... BENZINE...

NADERHAND...
WE CIRKELEN NU AL EEN UUR, MAAR IK HEB EINDELIJK HET BEDOELDE PUNT IN 'T OOG, MEEN IK... MAAK U KLAAR EN LET OP HET SEIN! WE ZULLEN HEEL LAAG VLIEGEN, ZODAT U NIET VER UIT DE BUURT BELANDT!
EDDY PAAPE 39.

EN EEN PAAR MINUTEN LATER.
OPGELET! KLAAR? GO!

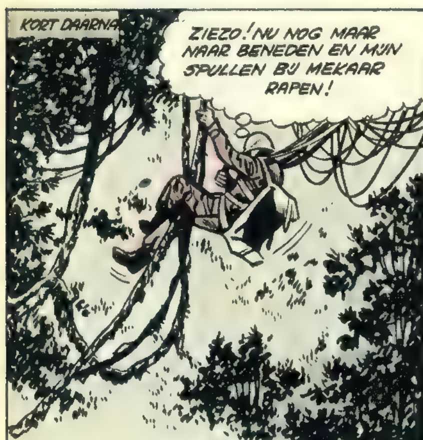
EDDY PAAPE
J.-M. CHARLIER

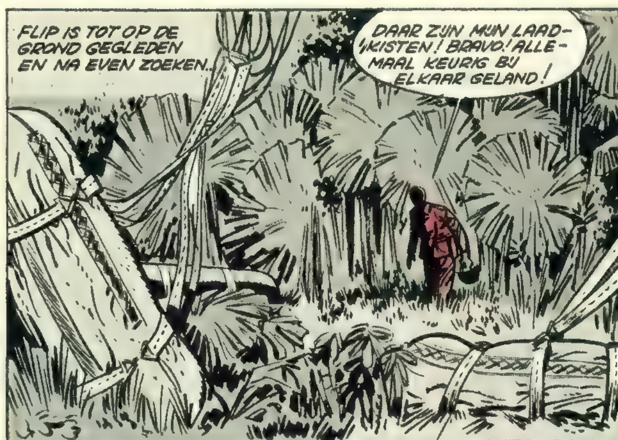
Flip Flink, die nog altijd naar Michel Weber zoekt, laat zich boven het Amazone-oerwoud droppen...

Wordt vervolgd

MOOI ZO! HÉ, WIE IS DAAR?

WEL, DAT ZIJN WAREMPEL DIE CHEYENNES WAAR LUCKY LUKE HET OVER HAD
WAT EEN BOFJE! NU KUNNEN WE ZE BESTUDEREN
GELOOF JE DAT IK HUN SCHEDEL KAN BETASTEN ZONDER ZE KWAAD TE MAKEN?

BLEEKGEZICHTEN MET ONS MEEGAAN!
WE NEMEN UW UITNODIGING MET VREUGDE AAN.

ZEG EENS, AMICE, MOESTEN WE DIE GOEDE LUCKY LUKE NIET WAARSCHUWEN?
JA, JE HEBT GELIJK! MAAR WAAR HEB IK ZIJN REVOLVER GESTOPT?

ONZE GASTHEREN WORDEN ONGEDULDIG...
35A

BESTE MAN, ZOU JE ZO VRIENDELIJK WILLEN ZIJN ONS JE WAPEN TE LENEN? WE WILLEN ONZE VRIEND EEN SEINTJE GEVEN. ALS JE WIL, MAG JE ZELF OOK SCHIETEN... ÉÉN KEER IS GENOEG.
?

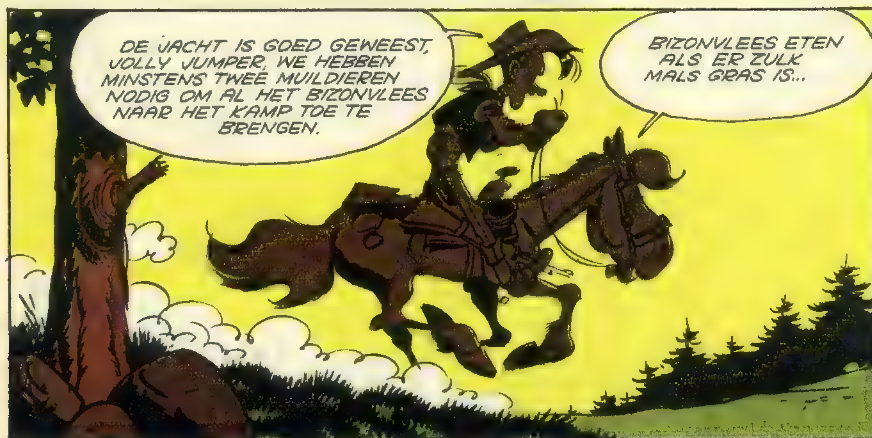

MET ONS MEEGAAN! WIJ NEMEN OOK PAARDEN EN MUILDIEREN MEE.
DAT IS VERVELEND. LUCKY LUKE ZAL ZICH AFVRAGEN WAAR WE ZIJN EN ZICH HET ALLERERGSTE IN ZIJN HOOFD HALEN.

IN HEMELSNAAM, DAN ZAL IK MIJN OPGERAAPTE KEITJES MAAR OPOFFEREN, ZOALS IN HET SPROOKJE VAN KLEIN DUIMPJE, WEET U WEL?
CHARLES PERRAULT, 1628 - 1703...

... EEN UITMUNTEND SCHRIJVER VAN WIE IK ALS KIND IN WENEN EEN VERTALING HEB GELEZEN ...
KENT U VAN HEM OOK DE "PARALLELLEN TUSSEN DE OUDEN EN DE MODERNEN"?
???
35 B

ZWARTE HEUVELS

Lucky Luke en de vier geleerden zijn in Wyoming aangekomen, maar Bull Bullets hitst de Cheyennes tegen hen op...

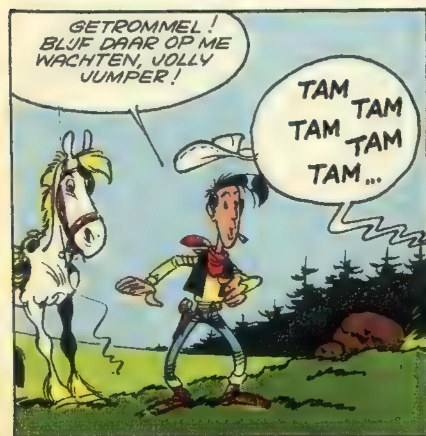

Wordt vervolgd

tekeningen Piroton

MICHEL EN DICK

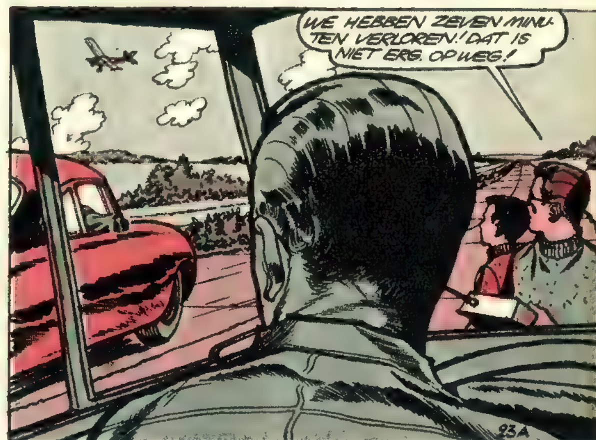

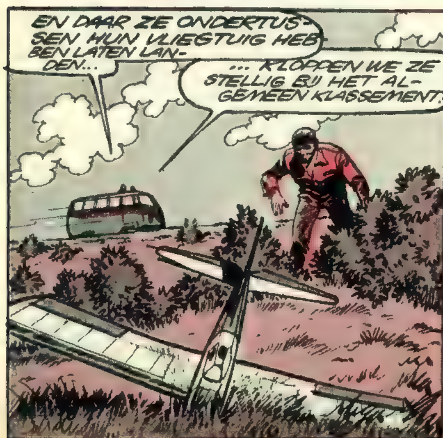

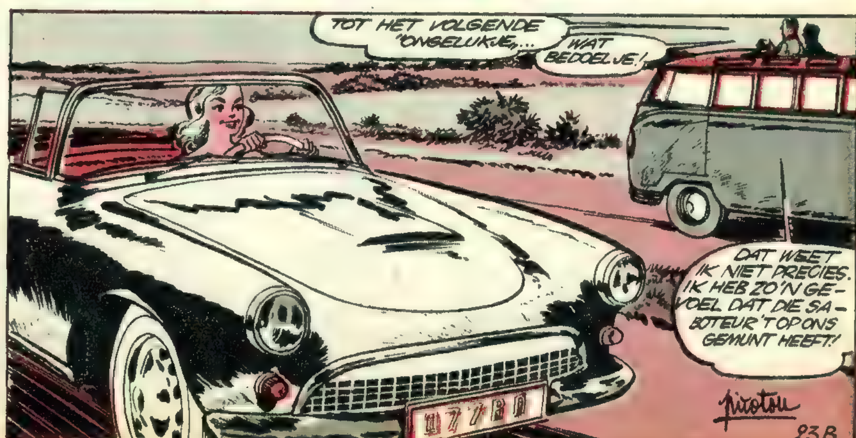

DE GROTE RAID

scenario Jadoul

Michel en Dick zijn er zeker van dat er een saboteur schuilt onder de deelnemers aan de Grote Raid...

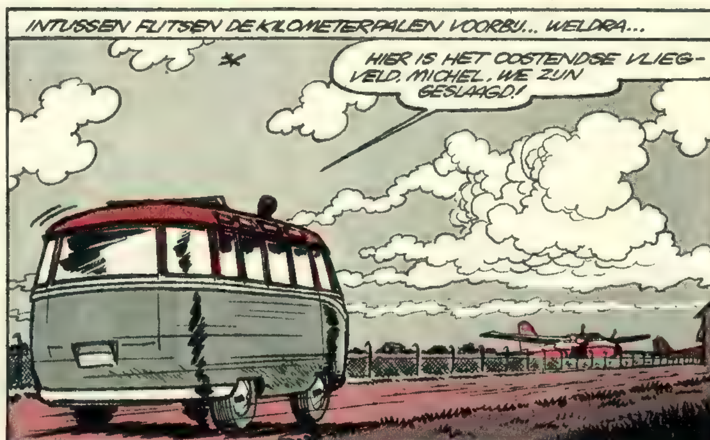

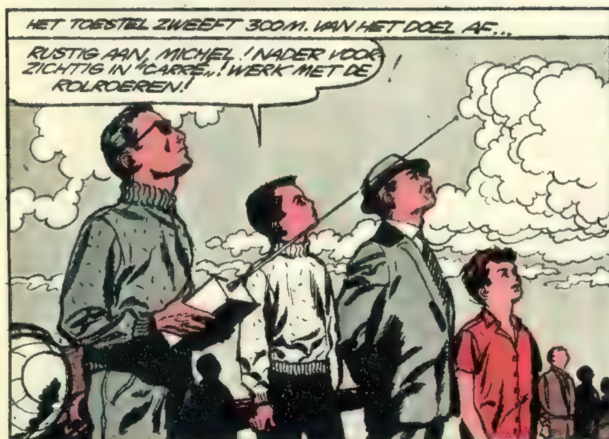

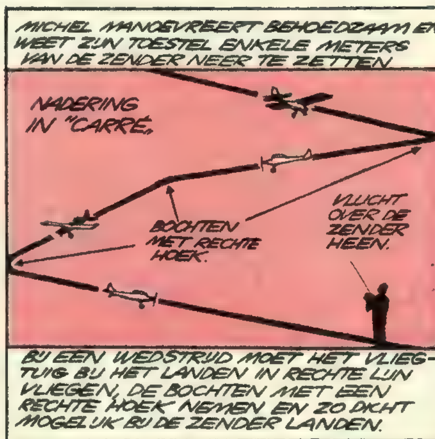

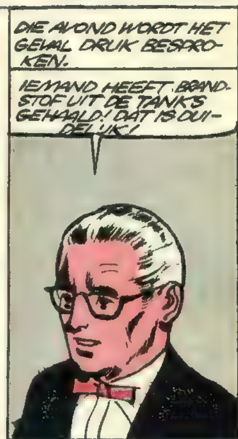

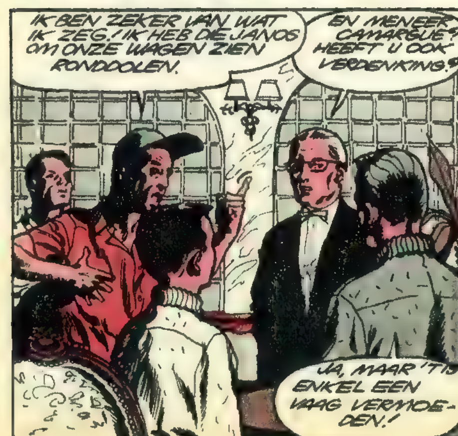

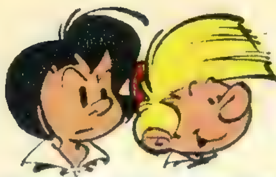

Wordt vervolgd

JOHAN EN PIRREWIET **HET ONZALIGE**

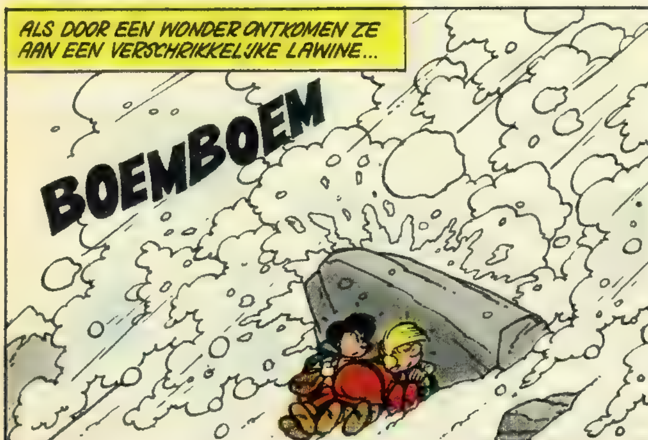
De moeilijkheden stapelen zich op terwijl onze vrienden zich naar het Onzalige Land begeven.

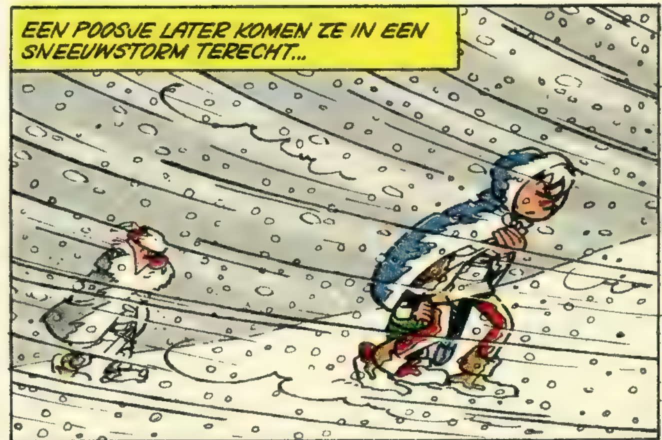
DOOR Peyo

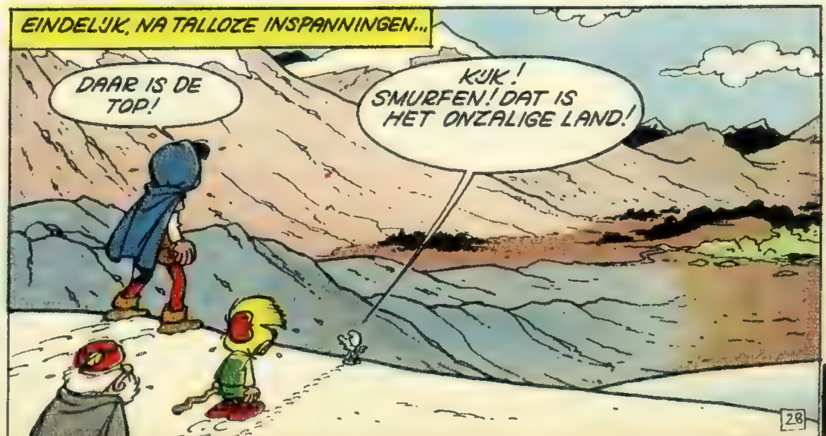

Wordt vervolgd

Bollie en Billie door Roba

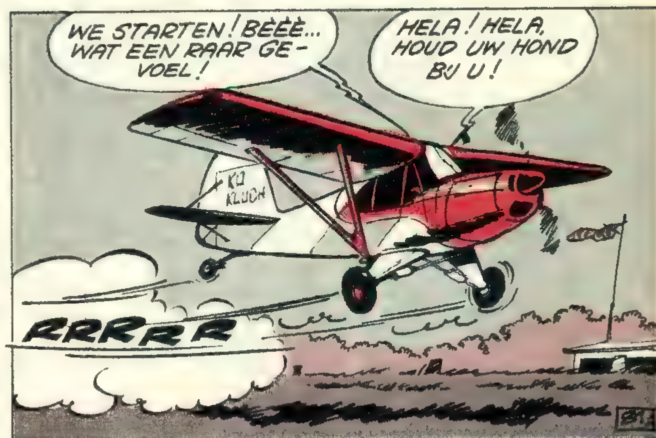

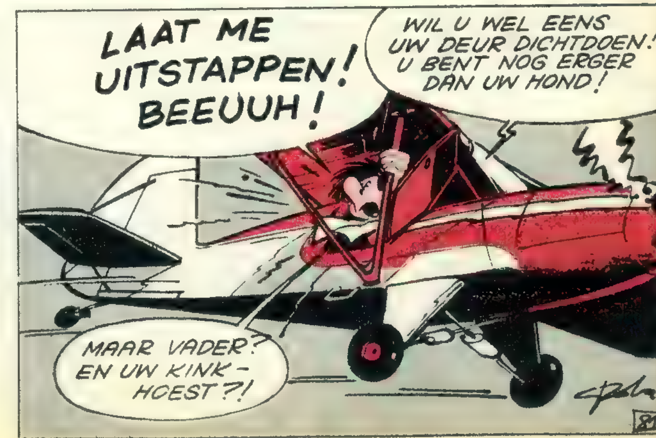

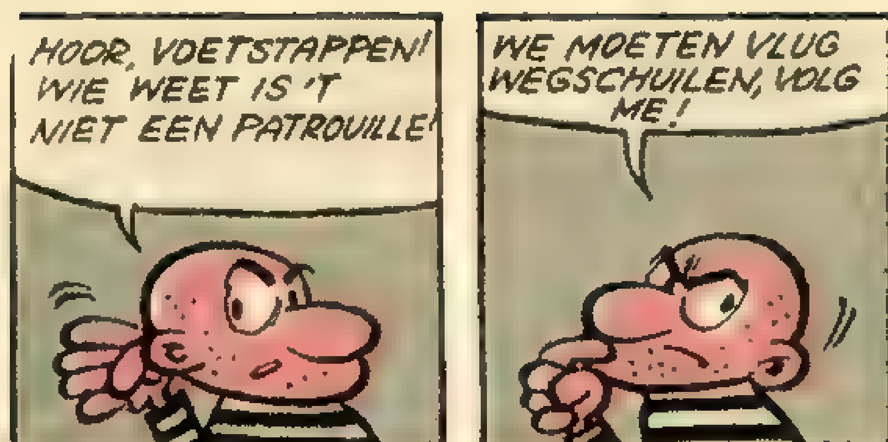

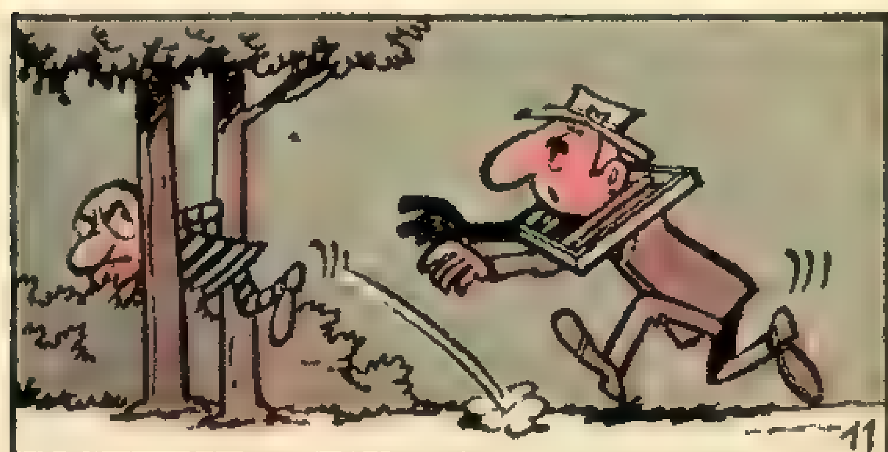

ATTENTIE

Als je dit micro-boekje wilt maken, houd je dan precies aan de aanwijzingen. Als je alles gevouwen hebt, moet je een nietje in het midden slaan. Als je dat niet hebt, kun je wel een draadje gebruiken. Daarna moet je de bladzijden met een mes of een schaar opensnijden.

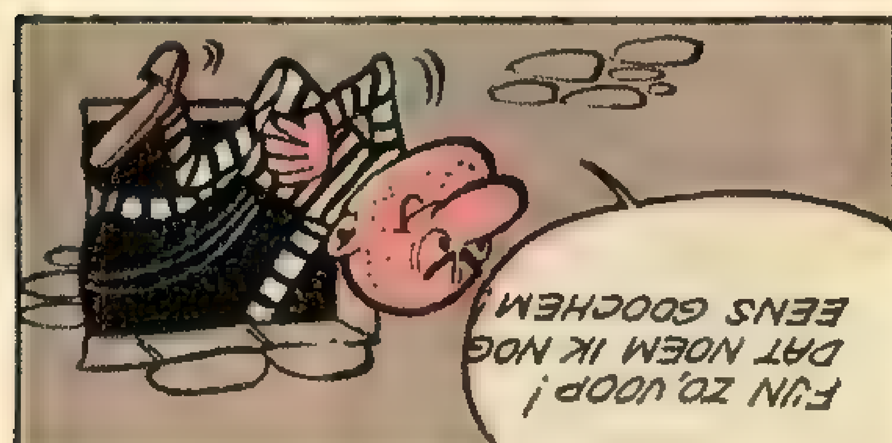
Bewaar dit micro-boekje zorgvuldig. Er zullen er nog meer komen, en na verloop van tijd heb je dan 'n prachtige micro-bibliotheek.

DE VOLGENDE WEEK :

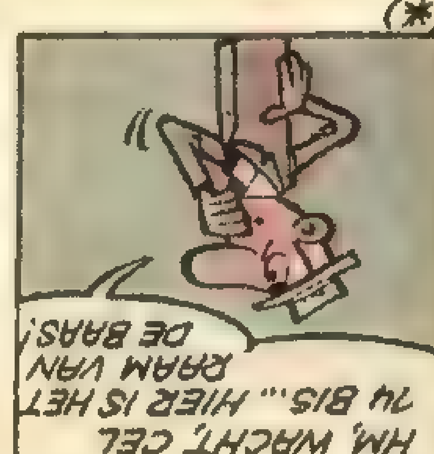
DE INDIANEN UIT HET ZUID-WESTEN

door SALVE

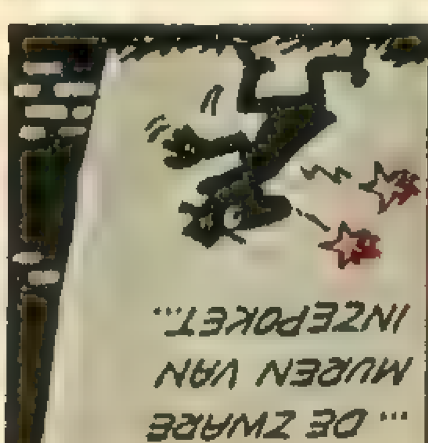

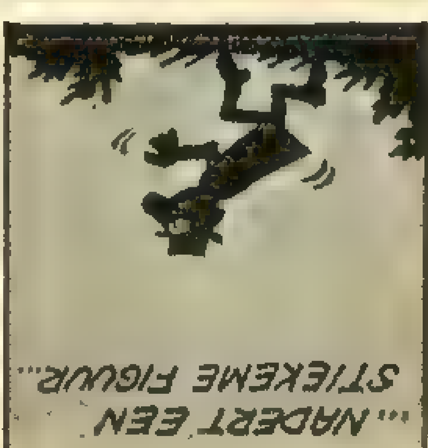

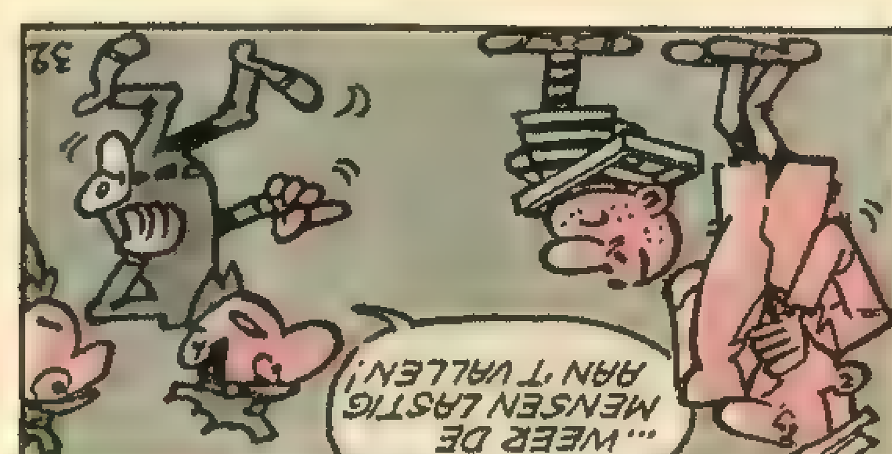

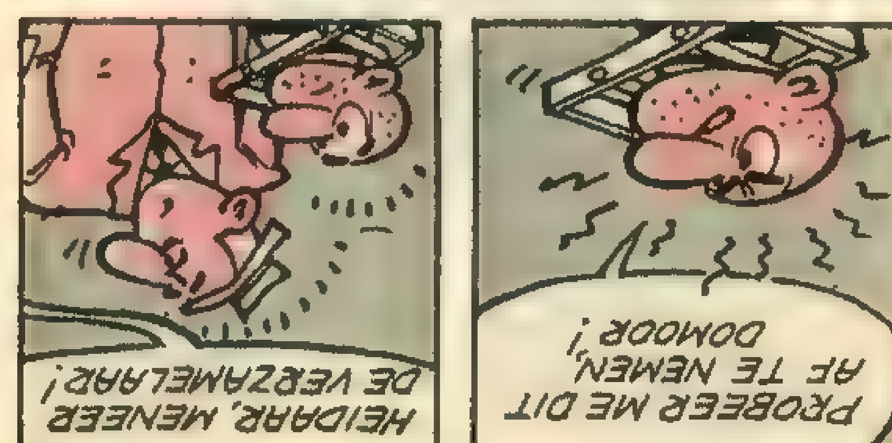

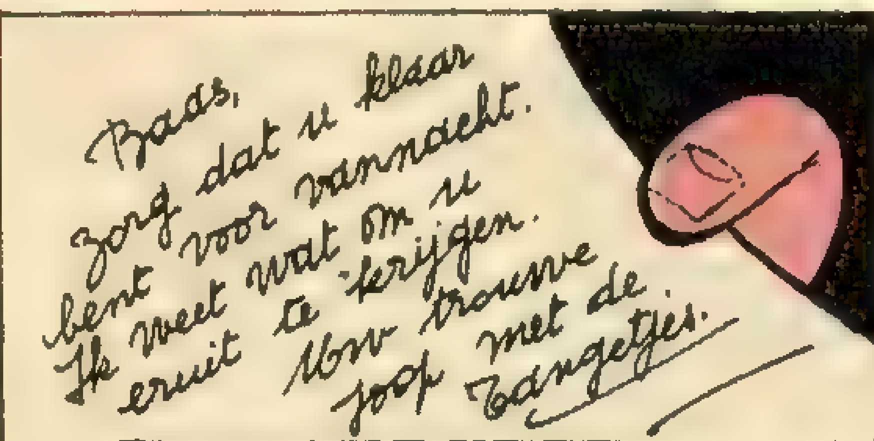

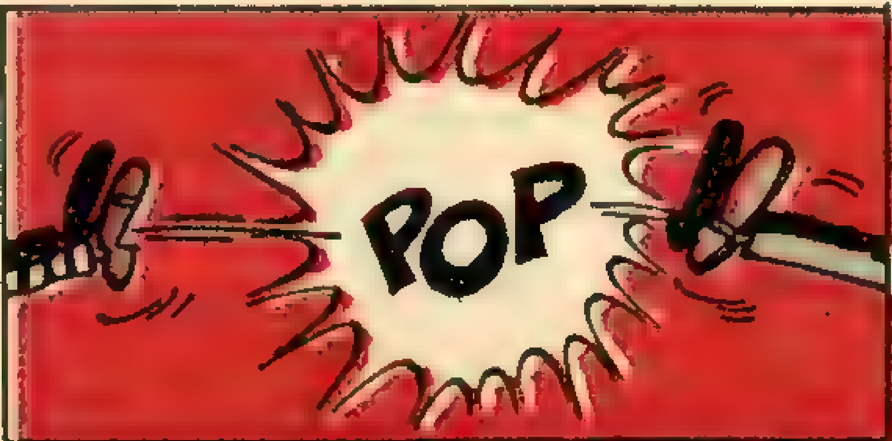

DUPUIS
BRUSSEL — DEN HAAG
PARIJS — MONTREAL

De nieuwe ontsnapping van Jaap

MICRO-BIBLIOTHEEK ROBBEDOES

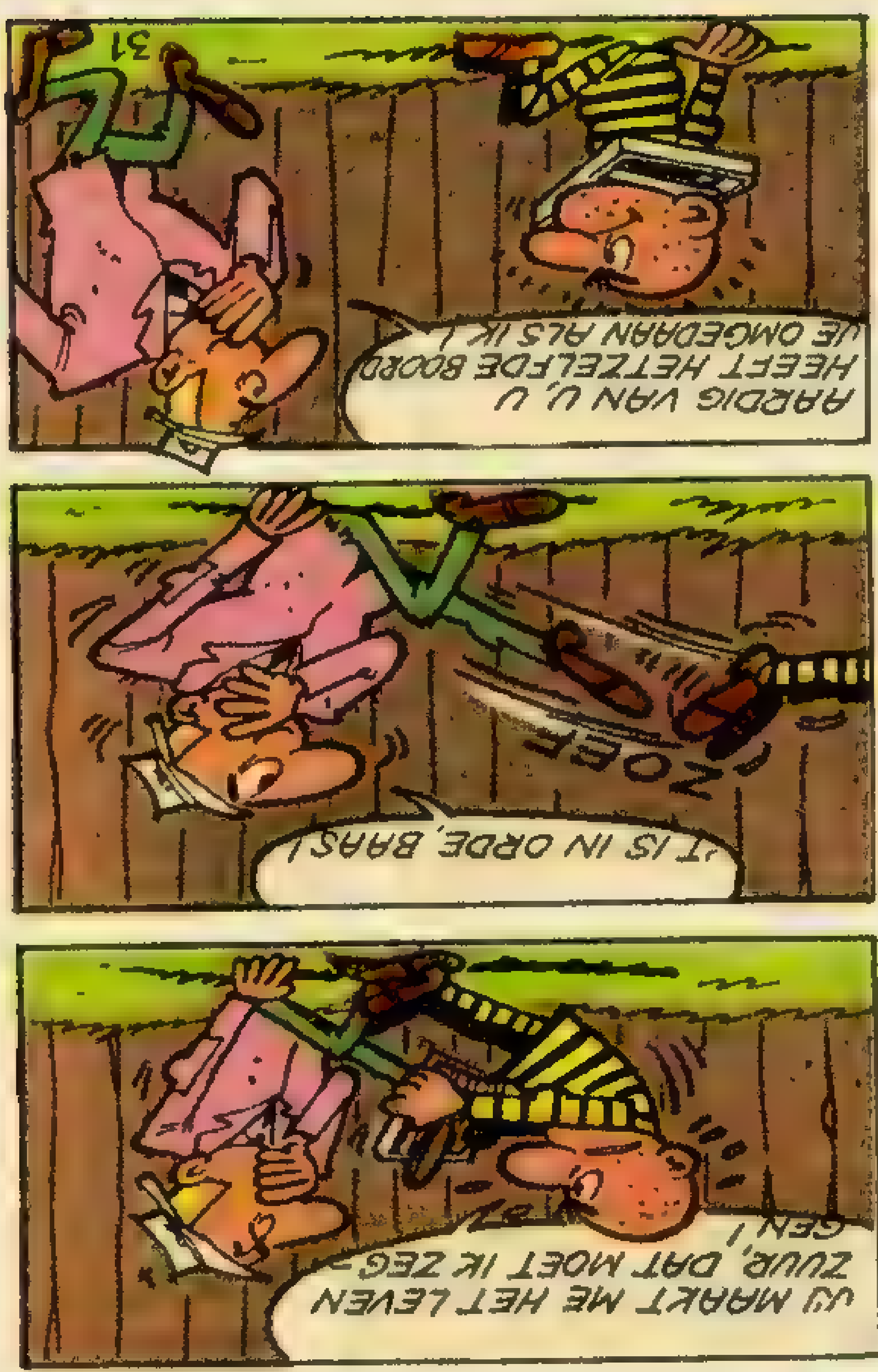
DE NIEUWE ONTSNAPPING VAN

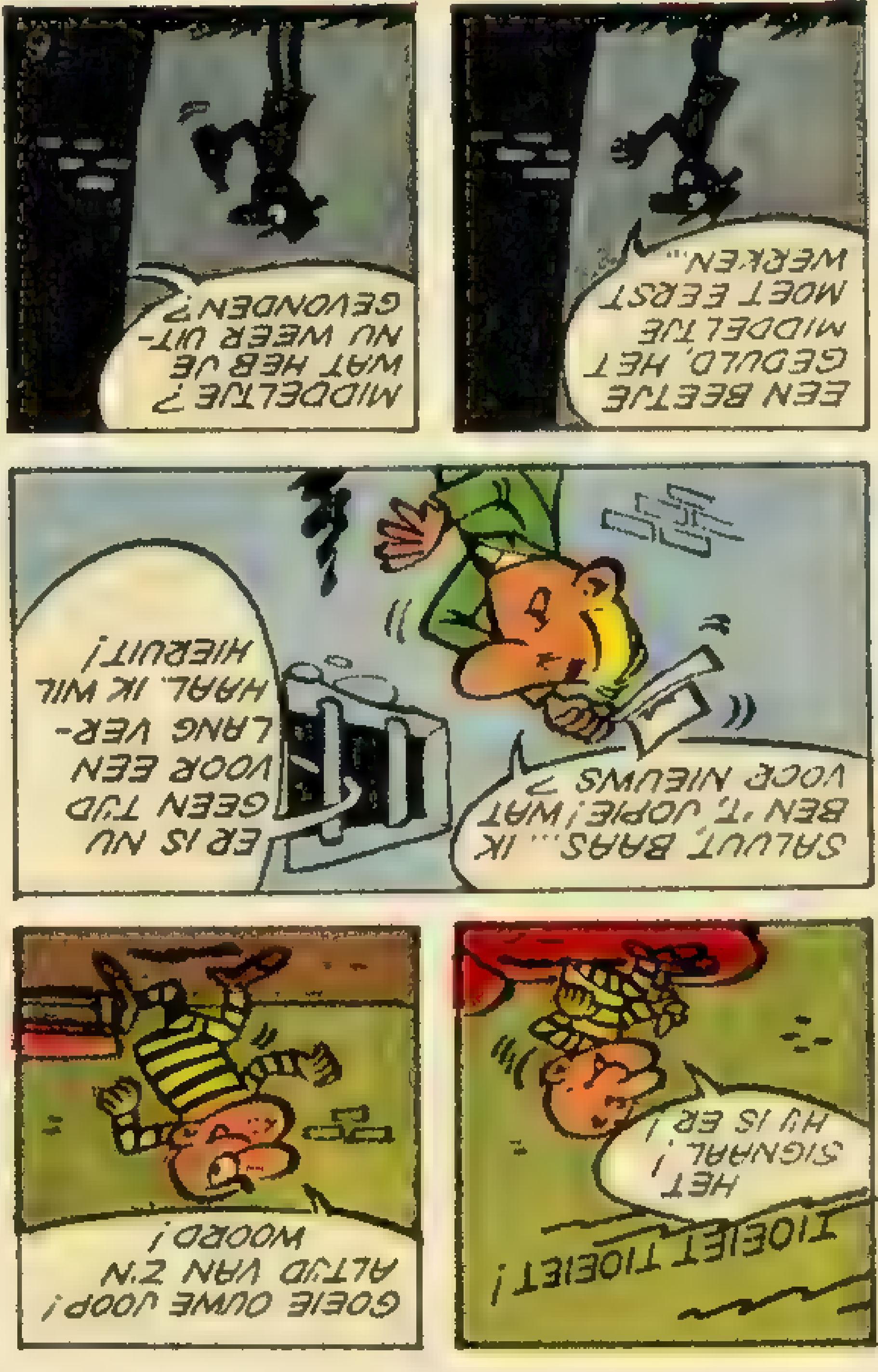

JAAP

2 MAAK HIER DE

HIER VOUWEN — 4 — NAAR BINNEN

1 DIT IS DE EERSTE VOUW DIE JE MOET MAKEN OM HET MICRO-BOEKJE TE VE

DE NIEUWE ONTSNAPPING VAN

JAAP

HIER VOUWEN — NAAR BINNEN

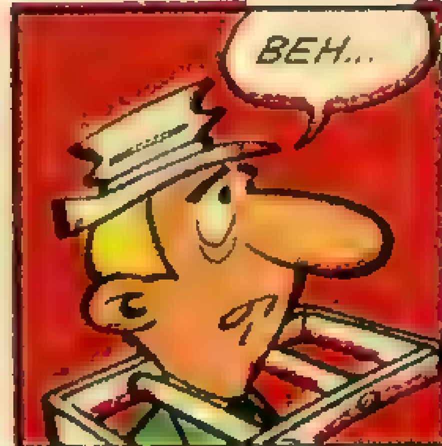

E TWEEDE VOUW. LET ER OP, DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS !

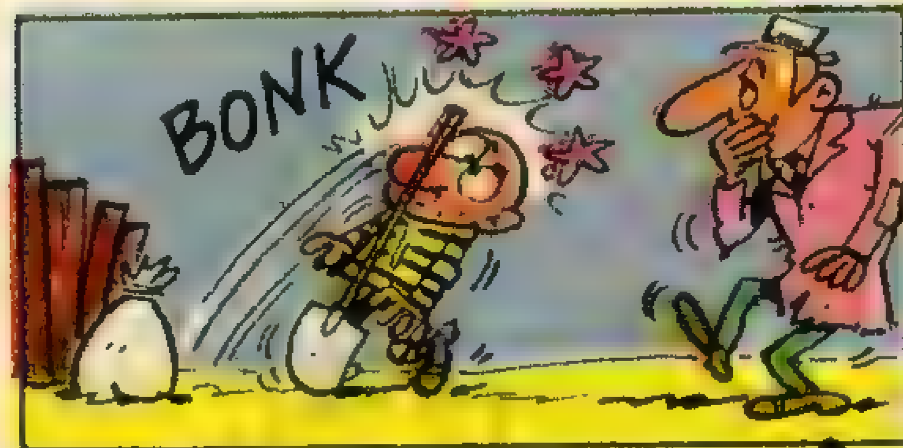

HIER VOUWEN — NAAR BUITEN

RWEZENLIJKEN. LET ER OP DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS !

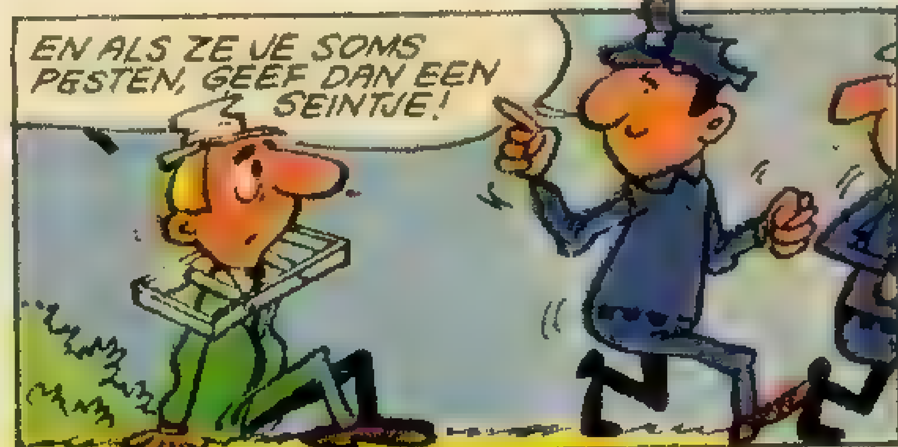

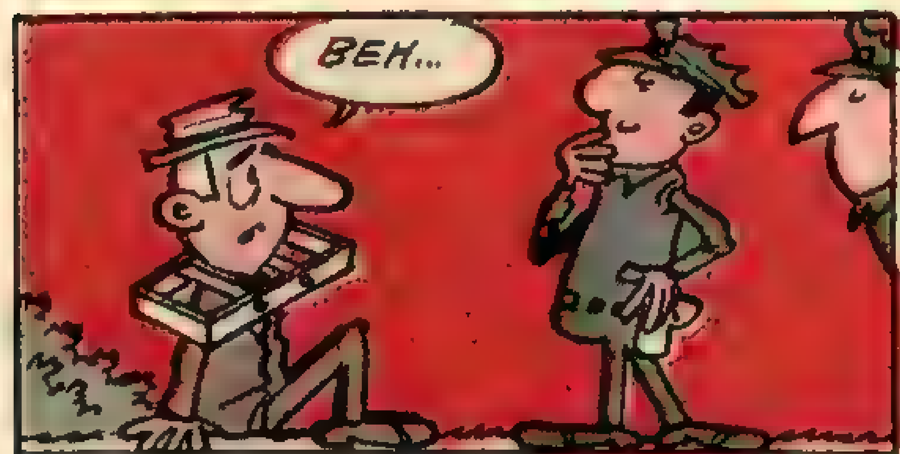

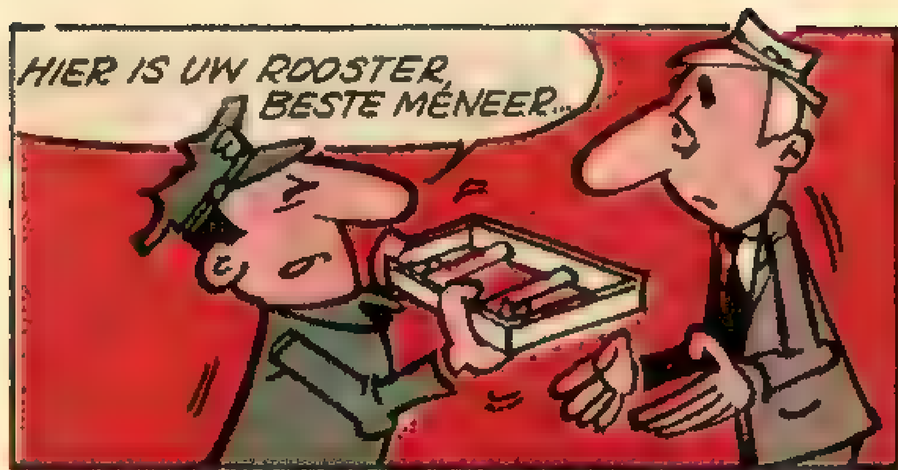

EN JE MAAKT OVERUREN OM JE GEZIN BIJ TE SPIJKEREN: WAAR OF NIET!

BEH...

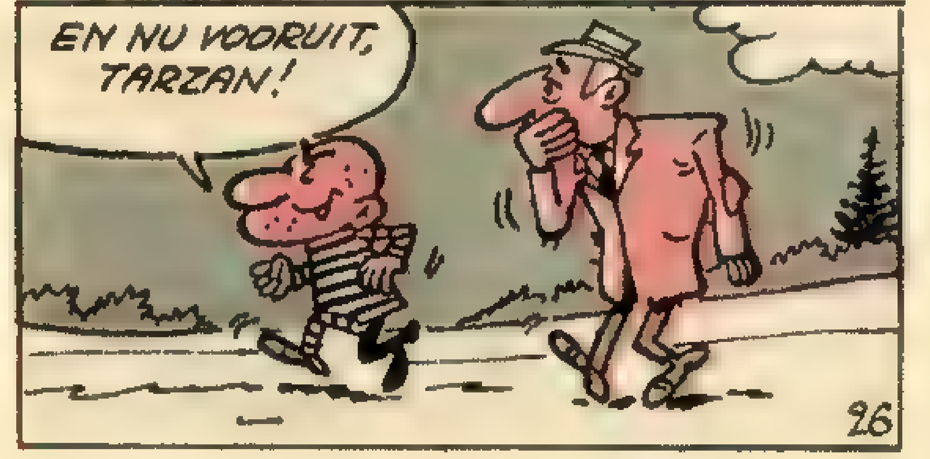

PRECIES! IK HEB EEN FIJNE NEUS! NOU, DAN LAAT IK JE MAAR RUSTIG DOORWERKEN, BESTE MAN!
14

HIER IS UW ROOSTER, BESTE MENEER...

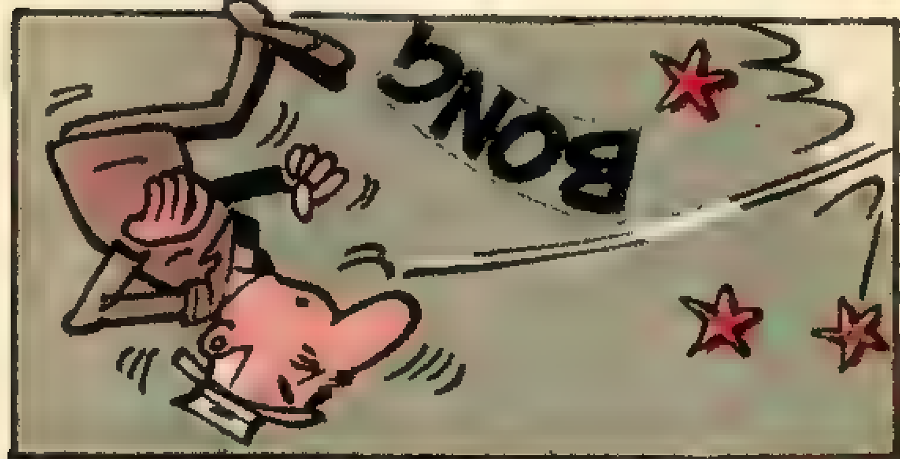

ZIE ER IN 'T VERVOLG BETER NAAR OM!

WAT HEB IK EEN ENGELEN-GEDULD...
EN WAT JOU AANGAAT, KEREL...
23

PRACHTIG! ALS GEGOTEN! NET EEN EERSTE COMMUNICANTJE!
NOU, ROSE STOND ME NOOIT GOED!

EN NU VOORUIT, TARZAN!
26

HEEFT U 'T, BAAS ?

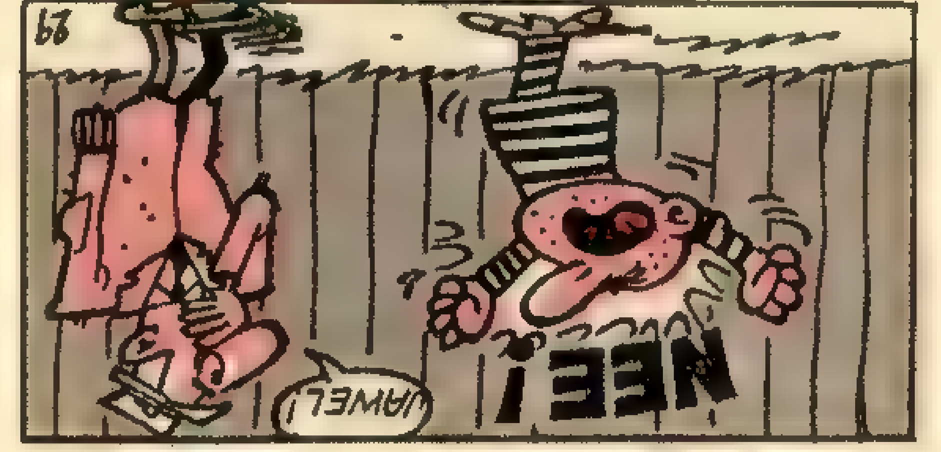

BONG

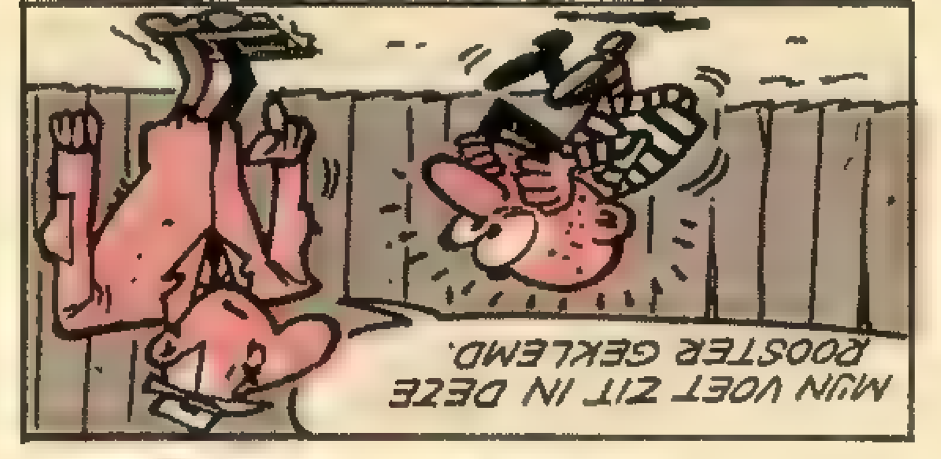

...NEEM IK ZACHTJES HET BEKNELDE DING ERUIT.
AU!

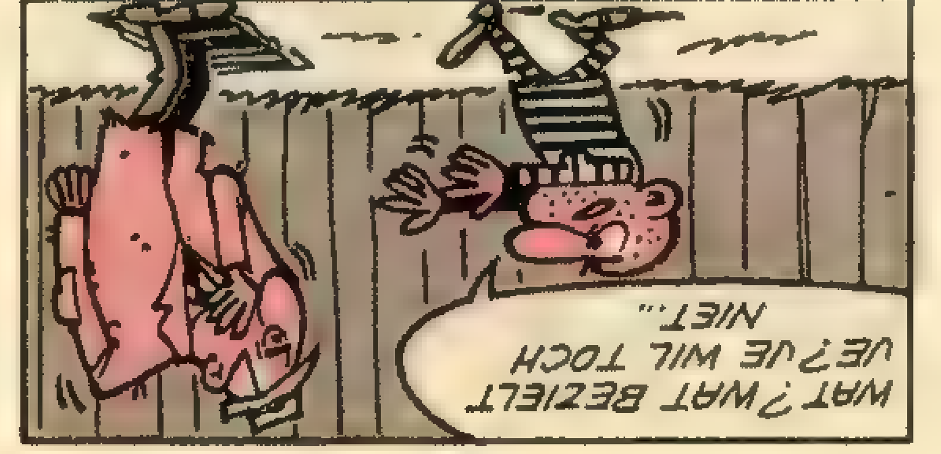

MOOI ZO!

VOLHOUDEN, HET IS EEN KWESTIE VAN WILLEN!

HET STAAT U BETER DAN MIJ, BAAS!

NEE!
JAWEL!

MIJN VOET ZIT IN DEZE ROOSTER GEKLEMD.

WAT? WAT BEZIELT JE? JE WIL TOCH NIET...

HET WATER VAN DIE RIVIER EN DIT STUKJE ZEEP ZULLEN EEN LEKKER SOPJE GEVEN.
ZOUDEN WE NU WEL EEN BAD NEMEN?

IK SMEER DE TRALIES MET DIT VETTE SOPJE IN EN DAN...
16

GEEF 'T MIJ, BAAS! IK BRAND VAN VERLANGEN HET ALS AANDENKEN TE HOUDEN.

NOOIT! IK...

ALWEER DIE LUI!
GEEF DAT HEK DIRECT TERUG!
21

U KREEG EEN SCHOP TUSSEN UW KAKEN, BAAS!
WE ZIJN HIER OP EEN BOUWTERREIN.

KIJK NU UIT WAAR JE JE VOETEN ZET, SUFFERD!

EH, BAAS, IK WEET NIET HOE IK 'T U ZEGGEN ZAL, MAAR IK MOET U IN DE STEEK LATEN!
28

KUBUS SPEL

DEZE WEEK GAAN WE KNUTSELEN. MAAK VAN STEVIG PAPIER ZES KUBUSSEN MET EEN ZIJDE VAN 2 CM. PLAK ER DE ZES OPENGEVOUWEN KUBUSSEN DIE WE HIER BRENGEN BOVENOP. MAAR PROBEER EERST TE RADEN WAT DE ZES KUBUSSEN VOORSTELLEN. HET ZIJN ZES BEROEMDE MONUMENTEN... DE OPLOSSINGEN STAAN OP BLZ 39.

I II III IV V VI

STARTER NEEMT DE PROEF

HILLMAN SUPER MINX

« Een Lord in dertig jaar »

VOOR :

- Goede wegligging
- Soepele, nauwkeurige stuurinrichting
- Motor geruisloos
- Carrosserie : ruim
- Goed zicht
- Smering om de 5.000 km
- Goede remmen
- Grote koffer
- Reservewiel apart, onder de koffer

TEGEN :

- Pedalen vreemd geplaatst
- Versnellingsbak springt sterk uit
- Vering heeft soms rare kuren
- Verwarming luidruchtig
- Voor verwarming, dampbestrijder, afsluitbaar handschoenenkastje en veiligheidsgordels moet bijbetaald worden.

Gebouwd rondom vier potige kerels

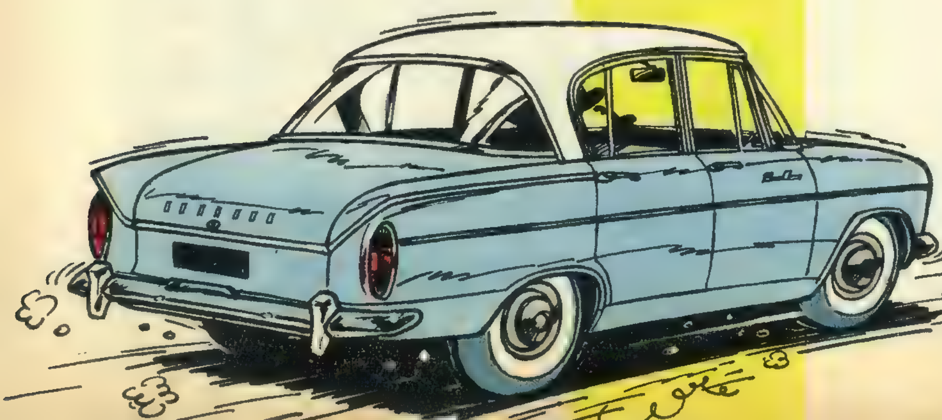
De Hillman, die dertig jaar geleden ontworpen is als een goede « volkswagen », was toen al stevig en ruim. Je kon er met een bolhoed in, met welk feit de geestelijke vader, Mr. W. E. Rootes, later Sir William Rootes, de proef heeft genomen.

Hij liet op een mooie dag in 1931 vier stevige knapen uit de Hillman fabrieken naar de « Styling »-afdeling komen. Met hun helm op het hoofd werden ze op de vier zitplaatsen gezet en de stijlontwerpers schiepen rondom hen de carrosserie voor de eerste Minx.

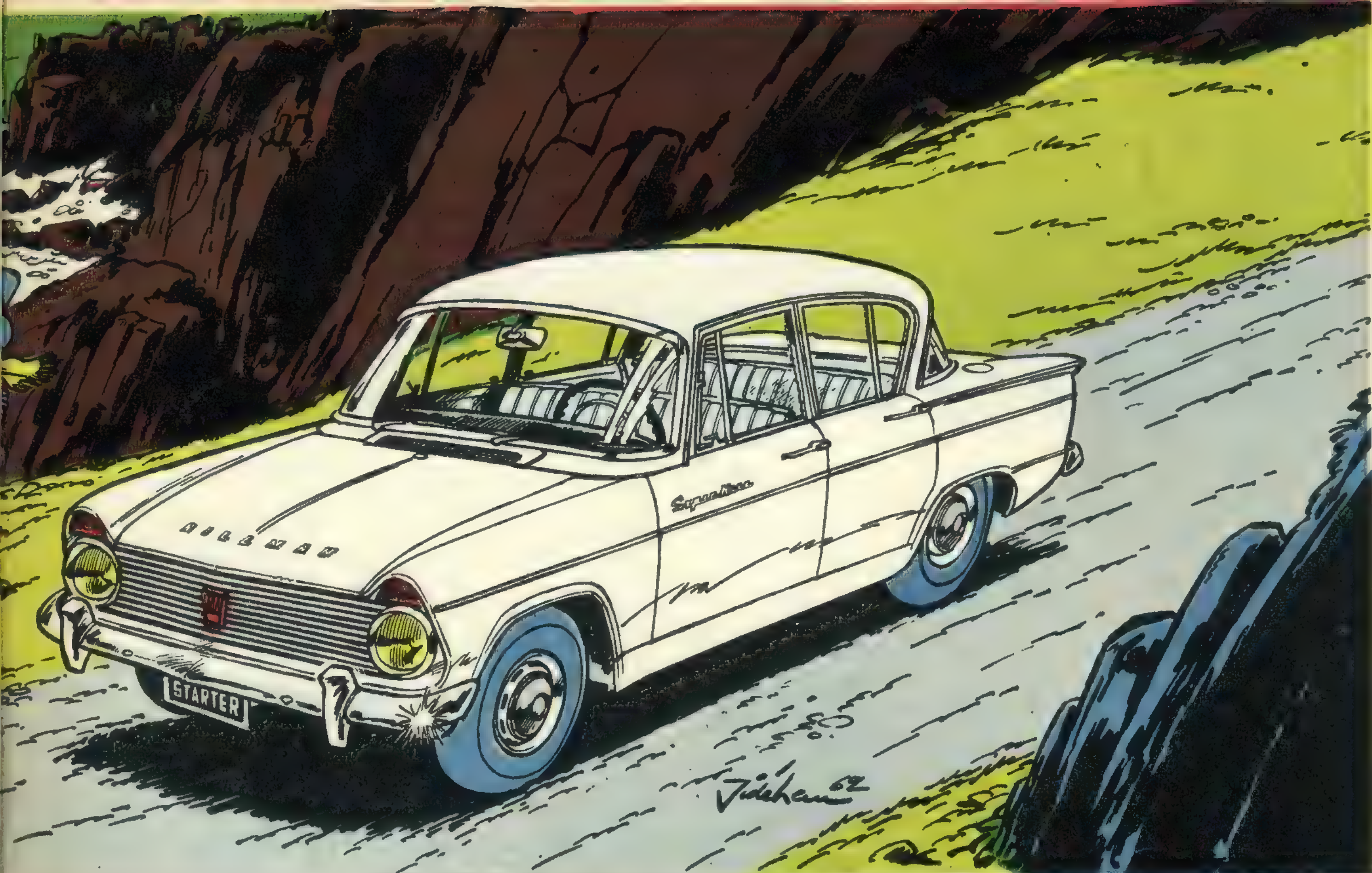
Dertig jaar zijn sindsdien verlopen. En nu wordt de Minx in de adelstand verheven, net als zijn schepper, en wordt een wagen van hoge standing.

Italiaanse stijl met Engels sausje

De Hillman Super Minx bezit een nieuwe carrosserie, 7,5 cm langer en 3 cm breder, geen toppunt van schoonheid, maar uitermate gerieflijk en vooral opmerkelijk door een verfijnde afwerking van het interieur, die de meeste Franse constructeurs niet kennen.

De motor is een 1600 cc (om precies te zijn 1592) met kopkleppen, die lustig 4800 toeren per minuut draaien en 66 PK ontwikkelt, dat is tienmaal zoveel als de Minx '62. Gangwissel en brug zijn eender.

Een merkwaardige bijzonderheid : de wielen van de Super-Minx zijn een tikje groter : banden van 5,90 × 13 tegen 5,60 × 15 bij de normale Minx. Trommelremmen met flinke afmetingen : 780 cm2.

Smeren om de 5.000 km

De vering is klassiek : voor schroef- en bladveren, halfelliptische achter. Een nieuwigheid is de toepassing van rubber smeerringen en nylon pakkingen, wat vele smeerpunten overbodig maakt en waardoor het smeren nog slechts om de 5.000 km nodig is.

Zeer behoorlijke prestaties

De proefrit met de Super Minx is ondernomen bij een voor dit soort van oefening ideaal weertje : een kwaadaardig regentje en tamelijk harde wind.

Hé, wat is dat ? Het stuur zit een klein beetje scheef. En de pedalen ? Het rempedaal zit waarachtig LINKS van de as van het stuurwiel en het rechter nog meer naar links... Het is net of je als een krab rijdt. Och, daar wen ik gauw aan. Met voldoening merk ik dat de pedalen « hangend » zijn, waardoor ze makkelijker in te trappen zijn.

Jammer dat de eerste versnelling NIET gelijkgeschakeld is. Maar het is nu eenmaal een oude Britse gewoonte nooit naar de eerste terug te schakelen en deze zelfs helemaal nooit te gebruiken.

En eerst nu een snelheidsproefje op een autoweg : 125 bij tijdopneming, dat is 132 volgens de snelheidsmeter. De Super Minx is geen sportwagen. Toch is hij pittig voor een familie-auto. Hij haalt de 100 in 't uur in 24 seconden.

Goede wegligging

De wagen is maar weinig gevoelig voor zijwind. Beroerde keiweggetjes, vet van de regen worden in volle vaart genomen zonder slipneigingen. De ophanging is soepel en prettig en kuilen merk je gewoon niet op.

Laten we deze slechte, tonronde, glibberige weg te baat nemen om de remmen te keuren. Eerst zachtjes, dan steeds krachtiger. Bij 60 in het uur blokkeer ik de remmen. De wagen slipt geen duimbreed. Bij tachtig weer remmen, hals over kop : dan treedt er een licht achterslip op, maar door een kleine correctie met het stuur komen we weer op het rechte pad. Voor een wagen van dit gewicht — 1100 kg — acht ik dit een doorslaand bewijs.

Toch nog een opmerking : als je onverwachts het asfalt op een goede weg in snel tempo verlaat, stel met 100 in het uur, en op een slecht bestraat wegvak komt, kijk dan uit je ogen ! Dan blijkt de vering te slap en vertoont de wagen een zekere neiging om de vrijheid te kiezen... maar hij is gelukkig zonder moeite te temmen.

Verwarming inbegrepen a.u.b.

De motor is geruisloos op hoeveel toeren hij ook draait. Maar wat de verwarming aangaat, is er een ernstige klacht. Deze is luidruchtig en wordt niet in serie geleverd, maar is slechts tegen bijbetaling verkrijgbaar. Een weinig zakelijk systeem in een tijd waarin een wagen zonder verwarming ondenkbaar is — onverschillig de prijs. De installatie is echter zeer doeltreffend. Ze is trouwens in de winter in Canada getest. Dat maakt iedere toelichting overbodig.

Het dashboard is fraai ontworpen en uiterst volledig. Twee zonnekleppen en een ruitenwasser zijn in serie gemonteerd. Er zijn punten aangebracht om veiligheidsgordels vast te maken, maar deze laatste zijn ook slechts tegen bijbetaling te krijgen.

De achterbank is ruim en kan drie personen opnemen.

Een tank van 50 liter geeft de Hillman Super Minx een actieradius van ongeveer 500 km.

Nog een pluimpje voor de afwerking van de onderkant der carrosserie, die helemaal met een roest- en geluidwerend middel is bedekt.

Starter.

DE DOKTER LANGS DE WEG

EVEN EEN CLIËNT OPHALEN IN Z. FRANKRIJK

door GUUS BETLEM

— Ik mag niet rijden van mijn arts, meldt een Haags ingenieur op een dag aan de Wegenwacht — ik ben dus gestrand met mijn caravan in de buurt van Fréjus, kunt u mij komen ophalen ? Ik moét beslist naar huis...

Het is in de dagen, dat Zuid-Frankrijk wordt geteisterd door noodweer, de naam Fréjus is op ieders lippen.

Op het kantoor wordt snel overlegd. De betrokkene is inderdaad lid van de Wegenwacht, bovendien is hij in het bezit van een reis- en kredietbrief, hij heeft dus recht op hulp, volgens de bepalingen van de « repatriëringsdienst ». Deze bepalingen houden o.m. in, dat :

« als de houder van een reis- en kredietbrief, met zijn auto in het buitenland vertoevende, daar onverwachts ziek wordt en volgens medisch attest tenminste een week lang niet kan autorijden...

» als zijn spoedige terugkeer naar Nederland wordt vereist of gewenst en niemand van zijn mede-reisgenoten in het bezit is van een geldend rijbewijs,

» een inspekteur van de Wegenwacht onmiddellijk naar de plaats wordt gezonden, waar de betreffende cliënt zich bevindt, teneinde diens taak als bestuurder van de auto over te nemen en hem en zijn gezelschap zo snel mogelijk naar Nederland terug te brengen. »

Wat zegt u, gratis ? Ja natuurlijk, dit is hulpverlening in de zuiverste vorm. U bent lid, dus u hebt recht op bijstand.

— We gaan binnenkort zelfs nog verder, vertelt de heer Rienstra me, directeur van de A.N.W.B. — ook, wanneer uw auto defect is wordt deze per sleepdienst teruggehaald. Vanuit het buitenland, ja. En alles voor onze rekening...

Maar laten we ons even bepalen tot het geval Fréjus. Het blijkt dat de betrokken ingenieur een voedselvergiftiging heeft opgelopen, die zich nogal ernstig laat aanzien. Hij is dus werkelijk niet in staat om terug te rijden ; ergens buiten Fréjus heeft hij zijn auto neergezet.

En dan stapelt de ene ramp zich op de andere. De dam bezwijkt en die nacht ontwaakt hij, terwijl zijn caravan al drijvende is. Op het nippertje wordt hij gered. Het is een nacht om nooit te vergeten.

's Ochtends verzendt hij zijn S.O.S. en reeds de volgende dag vertrekt inspecteur Pikkaard per vliegtuig naar het zuiden om de patiënt op te halen, hevig benijd door zijn collega's.

Jawel, het wordt een tocht die hem zal heugen.

Nabij Nice komt het toestel in een zwaar onweer terecht. Hij wordt door de bemanning in de cockpit genodigd en luistert per koptelefoon naar de berichten die doorkomen over de ramp en over het noodweer, dat nog steeds onverminderd voortwoedt. Wanneer de wielen eindelijk de grond raken, slaakt hij onwillekeurig een zucht van verlichting.

Maar dan begint het voor hem pas.

Het duurt uren, voor hij de caravan heeft gevonden, in de chaos die er heerst, de terugreis — door de bergen : er is

Zo zult u maar stranden ! En als er dàn geen Wegenwacht bestond.

Bij een ongeval wordt allereerst het verkeer gewaarschuwd en omgeleid.

●●● OVER DE OMVANGRIJKE TAAK VAN DE WEGENWACHT

in verband met de overstromingen geen andere mogelijkheid — wordt een aaneenschakeling van narigheid en een week lang hoort men op het kantoor in Den Haag niets.

Vertrokken in de stromende regen, zit hij op betrekkelijk geringe hoogte al spoedig volop in de sneeuw. Kettingen heeft hij niet bij zich en zo wordt het een moeizaam en gevaarvol worstelen langs smalle bergpaden, met links en rechts de gapende afgronden.

De sneeuw wordt gevolgd door ijzel, de ijzel door mist... enfin, alle denkbare weersgesteldheden maken zijn tocht tot een hel en tot een waar bravourstukje, waarover de ingenieur later niet uitgepraat raakt. Hij rijdt kortweg de route van de rally van Monte Carlo, maar dan onder de meest ellendige omstandigheden. In Reims krijgt hij pech met een van de achterwielen, wat ook nog anderhalve dag kost, maar tenslotte arriveert hij toch in Den Haag, waar hij zijn cliënt behouden aflevert.

Dat deze voor de rest van zijn leven een vurig lid en bewonderaar blijft van de Wegenwacht laat zich zonder al te veel moeite begrijpen...

Iets over de opleiding

We nemen nog even een kijkje op de kantoren aan de Gedempte Burgwal in Den Haag, waar tevens de opleidingsschool en een logiesgelegenheid is gevestigd voor toekomstige wegenwachten.

Waaruit die opleiding bestaat ? Natuurlijk in de eerste plaats uit een technische. Iedere man, die er straks met zijn gele motor opuit trekt, moet 100 °/o monteur zijn en met recht de « dokter langs de weg ». Hij moet een snelle en feilloze diagnose kunnen stellen.

De Wegenwacht kan zich niet permitteren, zoals de garagehouder dit doet, een auto aan een grondig onderzoek te onderwerpen en daarvoor alle tijd te nemen... hij mist eenvoudig de tijd daarvoor, aan iedere cliënt mag hij ten hoogste een half uur besteden. In dat half uur moet zijn diagnose gesteld zijn en het euvel verholpen, indien dit tenminste mogelijk is, anders mag hij er niet aan beginnen.

Zij zijn niet zomaar monteurs, deze mannen in hun correcte uniformen, zij zijn op de eerste plaats mensen met initiatief, die weten te handelen zoals in voorkomende gevallen van hen wordt verlangd en die beschikken over een grote mate van zelfstandigheid. U voelt, hiervoor is niet ieder in de wieg gelegd.

Op die school ben je overigens nog maar niet zo. Vooraf worden de manschappen getest, technisch getest, waarbij er van de tien reeds meestal zeven à acht afvallen.

Ook bij de medische keuring vallen er doorgaans nog wel een paar af, zodat er uiteindelijk slechts twee of drie overblijven van elke groep, en die komen dan tenslotte in opleiding.

En daarmee weer in de schoolbanken, want wat nu volgt is techniek, techniek, techniek. Gebreken en fouten van alle kanten belicht, een grondige cursus E.H.B.O.

En nu de weg op !...

En nu de weg op, want langs die weg ligt hun arbeidsveld, een parcours van ca. 15 kilometer, dat zij in een matig tempo op- en neerrijden... op-en-neer. Het werk is zwaar. Een onafgebroken waakzaamheid vergt veel van hun zintuigen. Hoé weinig hun ontgaat, bewijzen de duizenden brieven die nog regelmatig binnenstromen en die stuk voor stuk spreken van dankbaarheid en erkenning en van de onvermoeide werklust en ijver van deze manschappen.

Daar is het geval van die meneer, die met zijn auto onderweg was naar Duitsland. 's Ochtends komt er een telefoontje aan het hoofdkantoor in Den Haag : of het mogelijk is, deze persoon in kwestie terug te roepen ? — Of de route bekend is, luidt de wedervraag — en hoe laat hij is vertrokken ? Beide gegevens zijn bekend en dus is het mogelijk.

Want een snelle berekening wijst uit, dat hij op dat moment ongeveer bij Oldenzaal zal moeten zitten en de telefoonpost daar — de A.N.W.B. heeft er talloze, door het gehele land — wordt aan de lijn geroepen.

Of ze maar zo vriendelijk willen zijn, de Wegenwacht te waarschuwen, dat hij moet letten op type auto ..., nummer zoveel, waarvan de bezitter zich onmiddellijk met zijn kantoor in verbinding moet stellen, alvorens door te reizen naar de plaats van zijn bestemming.

En dan is het feest op de weg naar Oldenzaal, want de telefoonpost steekt de vlag uit. Een grote, gele vlag : boodschap voor de Wegenwacht, betekent deze en prompt valt de man op zijn eerstvolgende rit de post binnen om het voor hem bestemde nieuws in ontvangst te nemen. De rest is kinderspel. Geen autonummer ontgaat hem tijdens zijn surveillance dus waarom zou hem dit nummer ontgaan, dat in zijn boekje èn in zijn geheugen staat gegrift als met duizend rode ballpoints en geen halfuur nadat de oproep is gedaan, ontvangt het hoofdkantoor dan ook bericht, dat « betrokkene zich heeft gemeld en de heren vriendelijk worden bedankt voor de moeite... ».

TOEKOMSTBEELD

Tenslotte is er nog, voor de naaste toekomst, ons bekende plan met « Rijksweg nr. 13 », de weg van Den Haag naar Rotterdam. Tien kilometer lang, maar het drukstbereden traject van Nederland. De bedoeling is, hier zeer binnenkort telefoonzuilen te plaatsen — zo om de twee kilometer één en dan tegenover elkaar, dus aan weerskanten van de weg — èn een Wegenwachtstation, zoals u dit op de foto ziet afgebeeld, hoog uittorenend boven het verkeer en aan drie zijden van glaswanden voorzien. Alle telefoonzuilen hebben een rechtstreekse verbinding met deze post Wegenwacht, u hoeft dus geen nummer te draaien of er één aan te vragen, wat bij een ongeval natuurlijk een groot voordeel is. Niet alleen betekent het een aanzienlijke tijdsbesparing, maar wie nerveus is, draait gauw verkeerd en... nerveus zijn we allemaal onder dergelijke omstandigheden. U licht de klep maar op en... u hebt, via een microfoon, verbinding met het station van de Wegenwacht. Die op haar beurt weer, via de mobilofoon, in verbinding staat met de dienstdoende wegenwachten op de route — die dus ook met een mobilofooninstallatie worden uitgerust — en die zij dus onmiddellijk naar de plaats van het ongeval kan dirigeren, terwijl zij tegelijkertijd politie, ambulance, doktoren en geestelijken kan waarschuwen. Een systeem, dat in deze uitwerking, uniek in Europa mag heten...

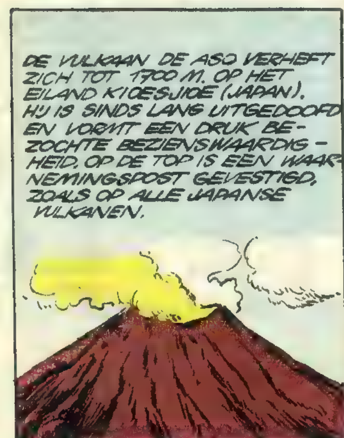

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

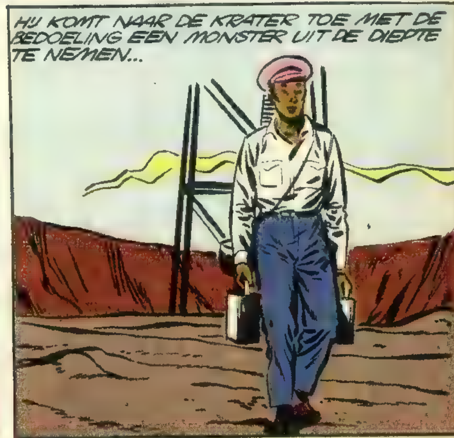
IN DE MOND

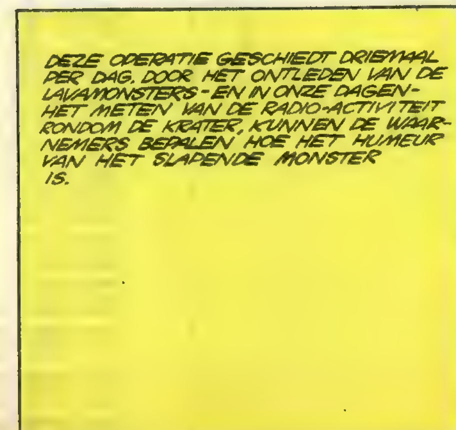
WAAR ZOU JE HEEN VLUCHTEN ALS JE OP EEN UITSTAPJE NAAR EEN VULKAAN INEENS DOOR EEN UITBARSTING WERD VERRAST? DENK MAAR EENS NA EN ANTWOORD. EN LEES DAARNA DIT VERHAAL...

1A.

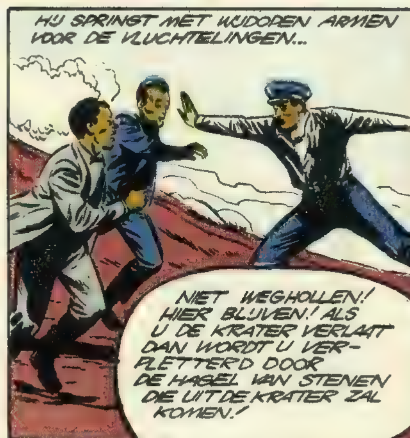

VAN DE KRATER

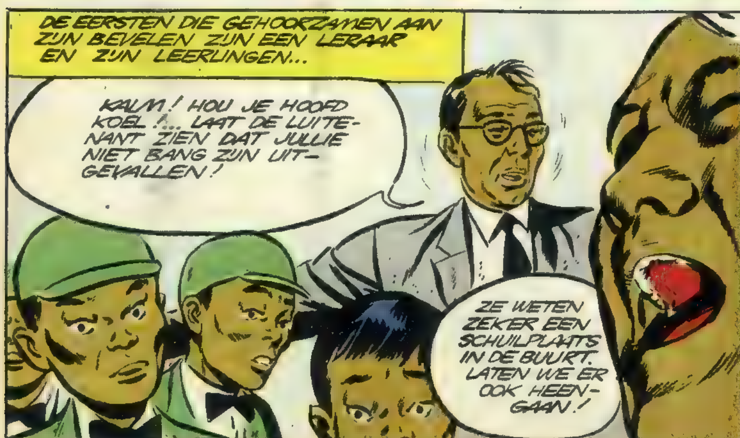

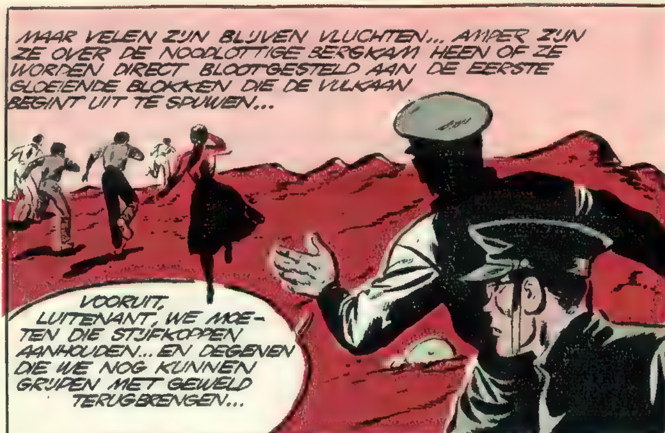

MAAR VELEN ZIJN BLIJVEN VLUCHTEN... AMPER ZIJN ZE OVER DE NOODLOTTIGE BERGKAM HEEN OF ZE WORDEN DIRECT BLOOTGESTELD AAN DE EERSTE GLOEIENDE BLOKKEN DIE DE VULKAAN BEGINT UIT TE SPUWEN...
VOORUIT, LUITENANT, WE MOETEN DIE STIJFKOPPEN AANHOUDEN... EN DEGENEN DIE WE NOG KUNNEN GRIJPEN MET GEWELD TERUGBRENGEN...

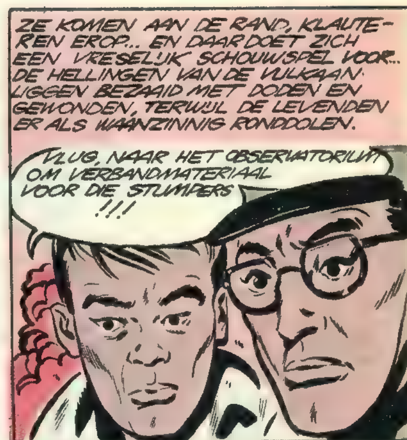

KUNIHIRO IS NET BEZIG OM EEN RADELOZE MOEDER EN HAAR TWEE KINDEREN NAAR DE KRATER TERUG TE BRENGEN, ALS EEN GEWELDIGE ONTPLOFFING DREUNT...
BRRROEM

ZE WORDEN OP DE GROND GEWORPEN EN TEGELIJK BARST DE ERUPTIE LOS. EEN ENORME KOLONNE VAN ROOK EN VUUR STIJGT UIT DE MOND VAN DE VULKAAN NAAR DE HEMEL OP, EEN ONDRAAGLIJKE HITTE VERSPREIDEND...
'T IS UIT MET ONS, MIJN KLEINTJES!

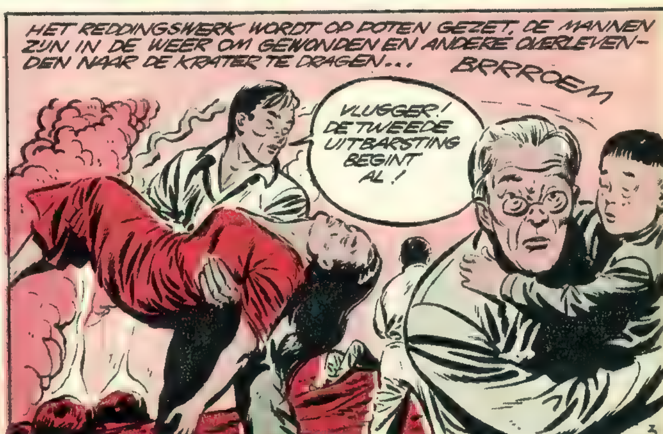

KRUIPEN! IN DIE OUWE KLOOF SCHUILEN.
MAAR DE MOEDER EN HAAR KINDEREN ZIJN VERSTIJFD VAN ANGST... KUNIHIRO MOET ZE NAAR DE KLOOF SLEUREN, EEN VOOR EEN...

EEN LANG OGENBLIK IS HET EEN ONTZETTENDE HEL, DAARNA WORDT DE UITBARSTING ZWAKKER...
HET LUWT AL... BLIJF HIER... IK GA DE GEWONDEN HELPEN.

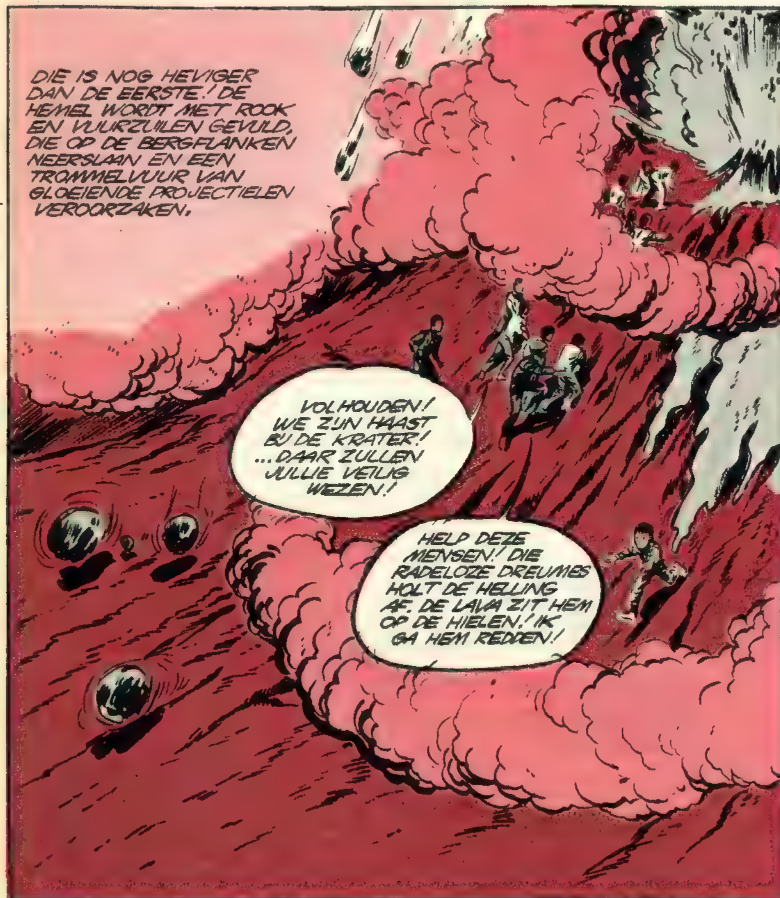

DE LUITENANT VAN POLITIE HEEFT DEZELFDE MENSLIEVENDE INVAL... ZE VINDEN ELKAAR IN DE ROOK TERUG.
HIER GEEN SLACHTOFFERS! JE HAD GELUK, KUNIHIRO! DE ERUPTIE IS NEERGEDAALD AAN DE BUITENKANT VAN DE KRATER!

ZE KOMEN AAN DE RAND, KLAUTEREN EROP... EN DAAR DOET ZICH EEN VRESELIJK SCHOUWSPEL VOOR... DE HELLINGEN VAN DE VULKAAN LIGGEN BEZAAID MET DODEN EN GEWONDEN, TERWIJL DE LEVENDEN ER ALS WAANZINNIG RONDDOLEN.
VLUG, NAAR HET OBSERVATORIUM OM VERBANDMATERIAAL VOOR DIE STUMPERS!!!

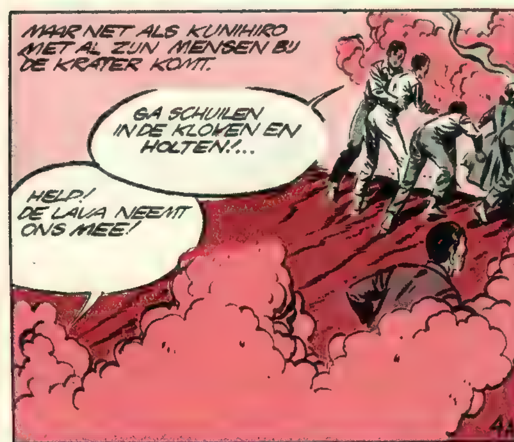

HULP! DRAAGBAREN! MEDICIJNEN! VERBANDMIDDELEN!
WE KOMEN ALLEMAAL! MAAR OPGEPAST! ER VOLGT STELLIG NOG EEN ERUPTIE!

HET REDDINGSWERK WORDT OP POTEN GEZET, DE MANNEN ZIJN IN DE WEER OM GEWONDEN EN ANDERE OVERLEVENDEN NAAR DE KRATER TE DRAGEN...
BRRROEM
VLUGGER! DE TWEEDE UITBARSTING BEGINT AL!
3

IN DE MOND VAN DE KRATER

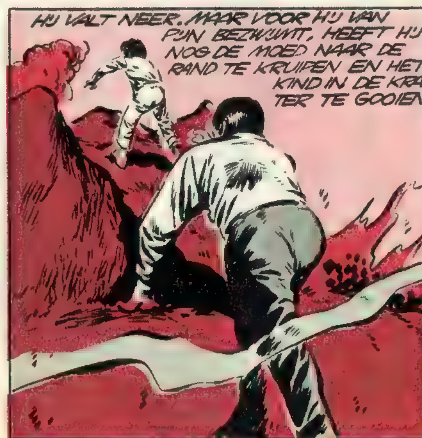

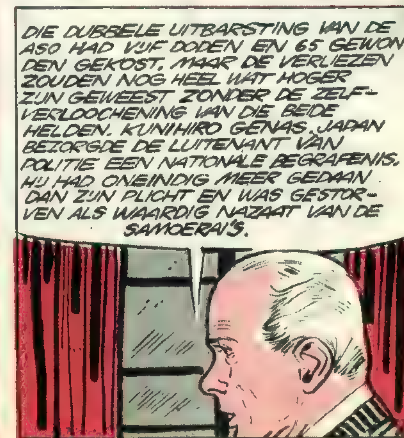

DE AMERIKAANSE WOLF

Terwijl de wolf nagenoeg geheel uit West-Europa is verdwenen, is deze ongelofelijke jager in de wijde, woeste streken van Noord-Amerika nog een veel geziene inwoner.

Leeft een wolf in troepen?

Het klassieke beeld van een wolvenbende die een hert of een eland of een hele kudde achtervolgt, is onjuist of althans overdreven. Meestal komen er te veel wolven in voor. En deze leven niet werkelijk in troepen, wat een veel verbreid volksgeloof ook mag aannemen.

Om beter uit te leggen wat zo'n horde eigenlijk is, moeten we eerst het leven van een wolf van zijn geboorte af leren kennen. Als de wolf twee jaar is, kiest hij een vrouw. En die dieren verlaten elkaar hun leven lang niet meer. Tegen het einde van de lente aanschouwen 7 tot 10 wolfjes het levenslicht en deze blijven twee maanden onder hun moeders hoede om gezoogd te worden. Heel opmerkelijk is wel dat de ouders voor de geboorte van hun kleintjes voor verschillende van dergelijke onderkomens zorgen, waar moeder en kroost een toevlucht kunnen vinden als hun huidige leger soms wordt ontdekt. Als de jongen eenmaal 3 maanden oud zijn, begint voor het hele gezin het jagersleven in de open lucht. Dikwijls blijven de wolfjes bij de oude wolven tot ze twee of drie jaar zijn. Zo gebeurt het dat een familie tot tien volwassen dieren telt en een hele troep jongeren van uiteenlopende leeftijd. Zo'n werkelijk « groot gezin » nu vormt de befaamde troep, al komt het ook wel eens voor dat verscheidene families zich bij elkaar aansluiten voor een bijzonder belangrijke jachtpartij.

Eten wolven elkaar op?

Hier hebben we weer zo'n echt in de verbeelding verankerde legende. Er

bestaan anders maar weinig dieren bij wie de familieband zo sterk is ontwikkeld. Zodra de kleintjes gespeend zijn, gaan de ouders voor ze uit jagen, soms heel ver weg, ze slikken het vlees van hun slachtoffer in en spuwen het in hun leger weer uit, vlak bij hun kroost. De hele dag staat Vader Wolf op wacht in de buurt van zijn kinderen, op alles voorbereid. Soms troont hij een jager met zich mee en legt geweldige afstanden af om hem van zijn gezin weg te lokken. Zelfs voor een zwarte beer deinzen wolven niet terug als het geldt hun jongen te verdedigen en dikwijls winnen ze het door hun grimmige strijdvaardigheid van een gelijk aantal beren.

Een zelfde samenhorigheid en onderling begrip leggen de wolven ook bij het jagen aan de dag.

In het algemeen staat een wolvin aan het hoofd van een troep, als deze dieren op jacht gaan. De hele meute gaat eerst op zoek naar een prooi : rendier, wapiti of eland. Zodra de herkauwer in zicht is, begint de galop — en deze kan lang duren : bedenk dat de wolf een hele nacht geregeld een tempo van 30 km in het uur kan volhouden ! Wat deze grote vleeseter op de hoorndragers aan snelheid verliest, dat wint hij weer in door zijn uithoudingsvermogen.

Een enkele wolf begint de jacht op het gekozen slachtoffer met zijn spoor te volgen. Intussen gaan de anderen langs kortere paadjes strategische stellingen innemen die ze geniaal weten te ontdekken en dan komen ze ineens te voorschijn op de weg van het achtervolgde dier, dat ze verschillende malen opdrijven in een wijde kring, tot het uitgeput ineenzakt. En dan is het ogenblik voor verdeling van de buit gekomen. De hele troep valt op de prooi aan en verscheurt deze eerst bij het achterlijf en de keel.

Wolven leggen grote schranderheid aan de dag bij het najagen van het wild. Er bestaat een stille verstandhouding onder hen, die maakt dat alle manœuvers schitterend in elkaar sluiten.

We weten dat de mensen uit het Stenen tijdperk hele kudden wilde paarden naar een afgrond dreven, waar de dieren tot het laatste toe in te pletter vielen. Nu hoefden de jagers niets anders meer te doen dan van de nog warme kadavers te smullen. Welnu, de wolven handelen soms net zo en jagen hun slachtoffer, als ze dat kunnen, ook naar de rand van een diepe afgrond.

Het hoofdvoedsel van een wolf bestaat evenwel uit minder grote dieren : knaagdieren, vogels, konijnen, kortom klein grut.

Kenmerken van de Amerikaanse wolf :

LENGTE : 1,70 M (SOMS WEL 2 M)

HOOGTE : 80 CM

GEWICHT : 50 KG

EEN WOLF VALT ZELDEN DE MENS AAN. HALF TAMME WOLVEN TREKKEN WEL EENS SLEEËN VOORT.

VOORKOMEN : VAN ALASKA TOT IN DE V. S.

De wolf bij zich thuis

Voor de wolf betekent een eigen home de opperheerschappij over een onmetelijk gebied van soms wel verscheidene honderden vierkante kilometers. Zonder ophouden doorkruist hij zijn domein en verdrijft er met grote vinnigheid elke stamgenoot die er is binnengedrongen. Op zijn omzwervingen loopt een wolf altijd tegen de wijzers van de klok in. Hij is begiftigd met een aanzienlijke kracht. Hij kan kilometers ver, over zeer oneffen terrein, een prooi van meer dan 50 kg voortslepen. De mens moest dan ook tot list zijn toevlucht nemen om zo'n geduchte tegenstander, waar maar weinig honden aan gewaagd zijn, de baas te worden. Of hij bezaait het lievelingspad van het wilde dier met valstrikken of voetangels of hij legt hier en daar karkassen van vergiftigde dieren neer. De voorliefde van de wolf voor krengen maakt dat hij op zo'n onverhoopt feestmaal afstormt, maar hij bekoopt zijn belustheid met de dood.

1ste PRIJS : 3 weken in GRIEKENLAND !

OPGEPAST - STOP - LEES

NEEM DEEL AAN DE

reglement van de prijskamp

Verzamel de 12 afbeeldingen die 12 sportgebeurtenissen voorstellen. Alle hebben plaats gehad tussen 1945 en 1961 en 12 grote Franse kampioenen hebben zich speciaal onderscheiden tijdens die proeven.

U zult de prijskamp-afbeeldingen vinden in dit blad van volgende week af. Elk van de afbeeldingen illustreert één van de 12 vragen van de prijskamp.

Bij elk beeld worden twee vragen gesteld :
- over welke gebeurtenis gaat het ? - welke Franse kampioen betreft het ?

Om de ex-æquo's te rangschikken, moeten de deelnemers de 12 sportgebeurtenissen klasseren in orde van hun belangrijkheid voor het prestige van de Franse sport.

De type-lijst, opgesteld door een jury, werd neergelegd bij Meester Lesage, gerechtsdeurwaarder te Parijs. Ze zal als basis dienen voor het klassement.

Zend, om de antwoord-formulieren te ontvangen, de deelnemingsbon, uit dit blad geknipt, naar : " Biscuits BN " Boîte Postale 15, Nantes (L.A.) Frankrijk.

Op dit formulier :
1) Vul zorgvuldig de vakken in, voorzien voor elk antwoord.
2) Snij het plaatje uit dat zich bevindt aan de bovenkant van een pak echte " Choco BN ", of op de bovenkant van de pakketten " Super Casse-Croûte BN ", " Boudoir BN ", " Dessert Caravelle BN ", " Regal BN ", " Praly BN ", enz.

Indien U er tekort hebt, worden ze U op uw eenvoudig verzoek (met zegel van 3 F op het omslag) toegezonden door de Biscuits BN, Boîte Postale 15, Nantes (L.A.) Frankrijk (1 zegel van 3 F bijvoegen per gevraagd plaatje ; voor Nederland = 30 cts.)

Antwoorden op zelf gekozen papier worden aanvaard, maar elke schrapping of toevoeging zal uitsluiting voor gevolg hebben. Plak op de keerzijde de uitgeknipte BN-plaatjes.

Opgelet ! niet te vergeten : het antwoord-formulier moet verzonden worden vóór 30 september, uiterste datum, onder omslag met zegel van 3 F aan de Biscuits BN, Boîte Postale 15, Nantes (L.A.) Frankrijk. Vraag aan uw gewone leverancier zijn stempel te plaatsen in het voorziene vakje. Dit is van groot belang voor hem, want hij kan - dank zij U - eveneens winnen.

U kunt meerdere antwoorden per familie inzenden. Indien meerdere winnen, zal één prijs worden toegekend : de belangrijkste.

De deelnemers zullen geklasseerd worden in het bijzijn van Meester Lesage, gerechtsdeurwaarder te Parijs. Geen leeftijd telt voor de prijskamp : het volstaat liefhebber te zijn van de echte Choco BN. De enige personen die niet kunnen deelnemen zijn : het personeel van de Biscuits BN en de inrichters van de prijskamp.

De resultaten zullen in de loop van de maand oktober gepubliceerd worden.

Door aan de prijskamp deel te nemen, aanvaardt men onderhavig reglement, waarin toeval uitgesloten is.

OPGELET : Zend van nu af uw deelnemingsbon in om het antwoord-formulier te ontvangen.

DEELNEMINGSBON

(1 zegel van 3 F bijvoegen voor verzendingskosten.
Voor Nederland = 30 cts.)

Ik hou van de sport en van de echte CHOCO BN ! Ik wens aan uw prijskamp deel te nemen en ik hoop te winnen. Zend me a.u.b. spoedig een antwoord-formulier. Dank bij voorbaat.

NAAM ....

LEEFTIJD ....

ADRES ....

....

AANDACHTIG - STOP - ZEER AANDACHTIG EN...

PRIJSKAMP van CHOCO BN

de echte

en U zult winnen...

- 3 WEKEN IN GRIEKENLAND met uw ouders
  (of de gelijke waarde in geld) Land van de zon en de blauwe hemel, van de olympische spelen en de kostbaarste herinneringen van onze beschaving.
- DE MOOISTE SNEEUWVAKANTIE !
  alle kosten inbegrepen : lessen, ski's, hellingbestijging, alles ! 15 heerlijke dagen in Savoie !
- 6 DAGEN MET DE RONDE VAN FRANKRIJK !
- FIETSEN, SKI'S, SCHAATSEN, BALLEN, ENZ...

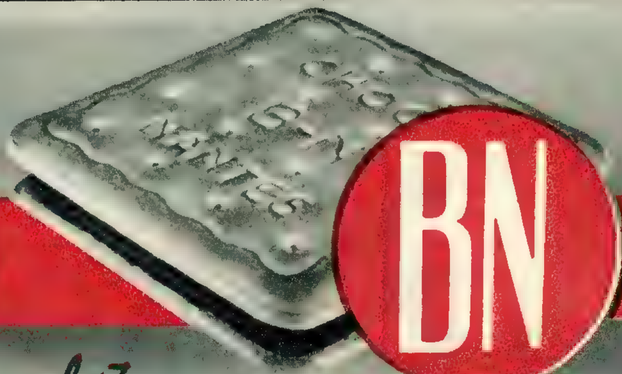
1.000 WINNAARS !

Zend van nu af

uw deelnemingsbon in om het antwoord-formulier te ontvangen... en doe kracht op door de echte CHOCO BN te eten.

le goûter tout prêt

CHOCO

biscuits fourrés au chocolat

NANTES

Ouwe Nick IN DE MUIL VAN DE DRAAK

door REMACLE

Ouwe Nick en Zwartbaard gaan in de haven van Charlestown aan wal en worden met onderscheiding ontvangen...

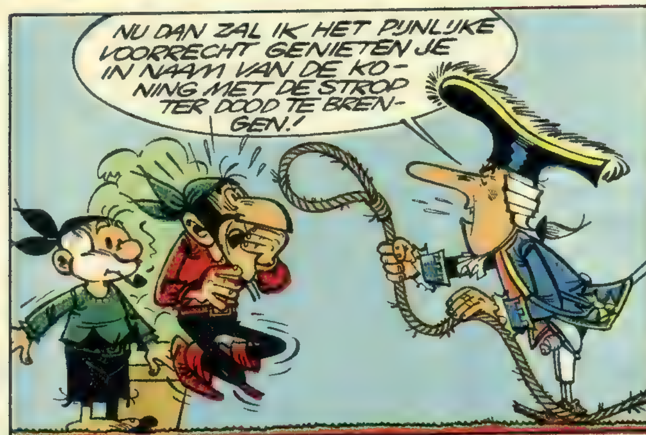

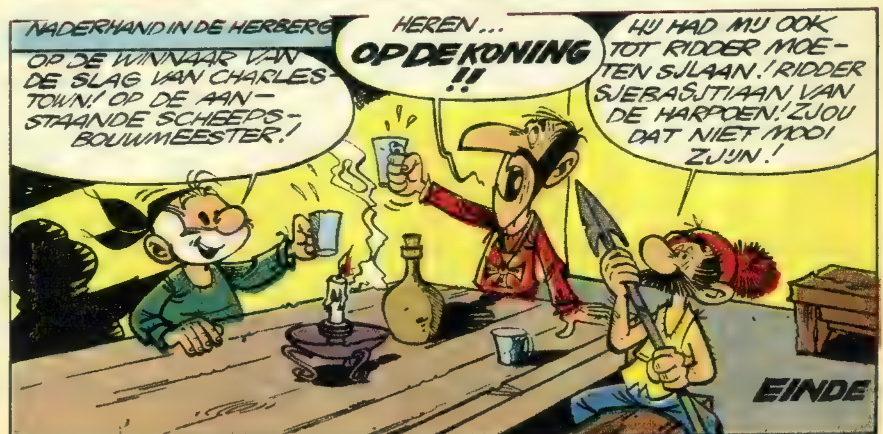

Je kent vanzelfsprekend de presentatie in 6 porties van de heerlijke kaas VACHE QUI RIT. Opgelet nu! Op de doos die we hierbij afdrukken is er één etiket verschillend van de vijf andere. Welk? Kijk goed uit je doppen en je zal het zien!

PRACHTIG !

Al wie een juist antwoord stuurt, ontvangt een prachtige zakdoek geschonken door LA VACHE QUI RIT !

Stuur ons voor 20 maart de antwoordbon die op deze pagina staat en vul zorgvuldig je naam en je adres in. Stuur de bon naar dit adres :

VACHE QUI RIT - Publi-Art
P. H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7

La vache qui rit

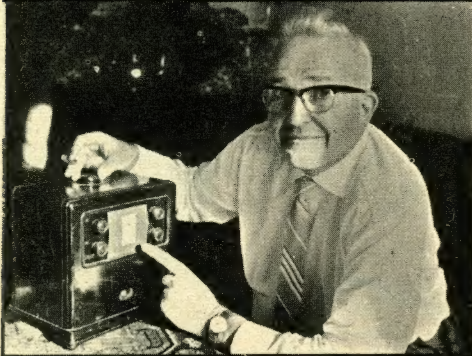

publi*art**

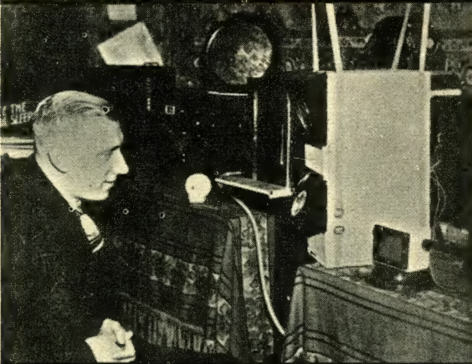
DE EERSTE TELEVISIE

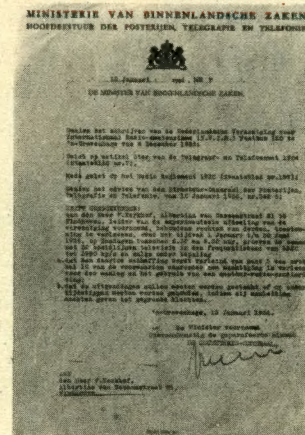

◄ *Het eerste zelfgebouwde televisie-ontvangertje (beeldgrootte 3 × 7 cm!) roept bij het echtpaar Kerkhof nog eens herinneringen op aan die « leuke tijd » uit het verleden.*

◄ *In 1936 werd deze foto gemaakt. Hier zit de toen zeer bekende atleet Jan Osendarp klaar voor de opneemapparatuur om geïnterviewd te worden voor de « kijkers ».*

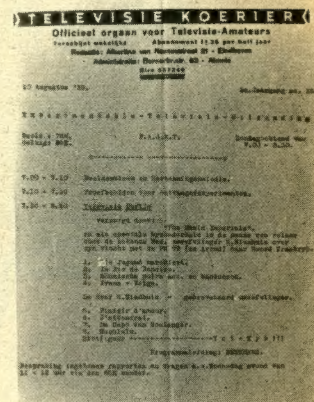

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN
HOOFDBESTUUR DER POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE

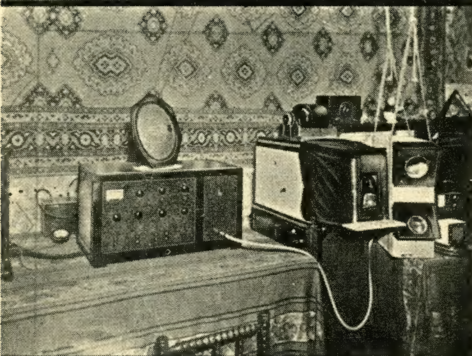
Programma en vergunning.

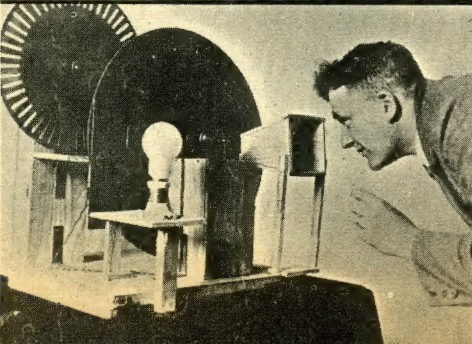
◄ *De eerste TV omroepster (1935) was de verloofde van « Katee » nu mevrouw Kerkhof geheten. Hier, in de kamer bij de hospita begonnen de eerste experimenten. De muren hangen vol met kaarten van radiozendamateurs.*

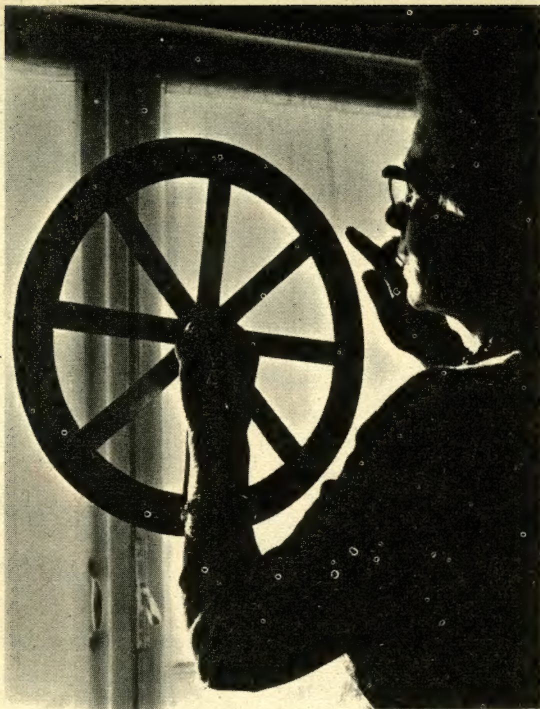
TELEVISIE KOERIER
Officieel orgaan voor Televisie-Amateurs

◄ *De belangrijkste apparaten voor de eerste amateur-TV-uitzendingen in Nederland ziet u hier bijeengebracht. Geheel rechts de opneemapparaten opgehangen in een paar bretels. De wanden van de voorkamer, waar dit alles in stond, waren behangen met tapijten om te zorgen voor een goede akoestiek.*

◄ *Bij de hospita hadden in 1927 de allereerste experimenten plaats. Nu, in 1961, lijkt het een primitief apparaat (waarbij overigens duidelijk de Nipkowse-schijf — links — is te zien, die een belangrijk onderdeel van de ontvanger uitmaakte). In het kokertje rechts, waarin de heer Kerkhof staat te kijken werd het kleine beeldje zichtbaar.*

Een onderdeel van de experimentele TV.

FREEK KERKHOF MAAKTE IN 1936 AL TV

IN zijn gezellige woning in een van de buitenwijken van Eindhoven deed de heer F. Kerkhof ons het verhaal van zijn experimenten. Een boeiend verhaal. Verteld door een vriendelijk, to the point pratend man, nu 57 jaar oud en met van plezier schitterende ogen als hij het heeft over die tijd waarin elke televisie-amateur in Nederland hem kende. Maar toch : geen man die alleen maar denkt aan een schone tijd die achter hem ligt. Want de heer Kerkhof is een man, die volop leeft in de tegenwoordige tijd. Een tijd waarin hij werk heeft dat zijn hobby is, de televisie.

Het begon allemaal omstreeks 1924, toen Freek Kerkhof nog op school zat, en ergens gelezen had, dat een zekere meneer Baird in Engeland proeven had genomen met televisie. Uit de technische beschrijvingen had de jonge Freek al gauw begrepen, dat het daarbij ging om het omzetten van licht in elektriciteit, en dat dit met behulp van selenium kon gebeuren. Hij kocht dus prompt selenium bij de drogist en snelde er mee naar huis. Maar het lukte hem niet licht om te zetten en het selenium bleef een hele poos liggen in een donkere hoek van de jongenskamer.

Maar drie jaar later had het probleem hem weer te pakken en ging hij er weer mee experimenteren. En nu lukte het hem zonlicht om te zetten in geluid. En dat vormde de inleiding tot de oplossing van het probleem. Want de rest kwam toen ook vrij snel en met een van bordpapier gemaakte zend- en ontvanginstallatie kon de 23-jarige Freek Kerkhof al gauw hele kleine beeldjes produceren. En die kleine successen waren de basis voor een bijzonder boeiende hobby.

Want dat was allemaal pas het begin. De jonge Kerkhof, inmiddels aan het werk op een staalfabriek, kwam in 1929 bij Philips in Eindhoven, waar hij zijn hobby — hij was een verwoed radio-zend-amateur — tot zijn beroep kon maken. En het was zijn « status » van radio-zend-amateur die de volgende fase inluidde.

In 1935 vroeg het hoofdbestuur van de Nederlandse Vereniging voor Internationaal Radio-Amateurisme hem namelijk of hij, als leider van de experimentele afdeling van deze vereniging, niet eens een mooie stunt kon bedenken. Met die stunt zou men dan een mooie propaganda moeten maken voor de N.V.I.R.

En toen herinnerde zich de heer Kerkhof « de televisie... ». Zijn oude materialen en aantekeningen kwamen weer te voorschijn en na vele proeven slaagde hij erin een beeld op een klein schermpje te krijgen. Hij zette iemand voor de opneemapparatuur en liet deze verschillende bewegingen maken zoals bijvoorbeeld het opsteken van een sigaret. Na veel geëxperimenteer verkreeg hij een beeld van 3 × 7 cm, met dertig beeldlijnen. En dat was de stunt, waarom het hoofdbestuur van de N.V.I.R. hem had gevraagd... ! Want ook in 1935 waren er wel mensen die wisten wat televisie was, maar het in werkelijkheid zien, het inderdaad praktisch overbrengen van een beeld, dat was een sensatie !

Dat bewees ook wel de eerste demonstratie in Eindhoven. In een zaal werden op het podium de verschillende, indrukwekkende apparaten opgesteld. Ver voor de aanvang van de « televisie-uitzending » was de zaal propvol. Het woord televisie was een toverwoord, dat vele honderden naar de demonstratie had gelokt. En het werd een grandioos succes. Men was diep onder de indruk van het technisch wonder, dat zich daar op het podium voltrok. Een beeld, een bewegend beeld, werd langs elektronische weg overgebracht.

Maar niet alleen in Eindhoven kon men het wonder van de televisie zien. Want ras was het idee geboren ook in andere plaatsen te demonstreren en lezingen te geven. De idee werd snel gerealiseerd ook. Want nog hetzelfde jaar gebruikten de heer en mevrouw Kerkhof hun vakantie om heel Nederland door te reizen, met de provisorische apparatuur. Mevrouw Kerkhof was op deze « televisie-tournee » de eerste Nederlandse (amateur) televisie-actrice. Want zij was het die voor de opname-apparatuur hoedjes paste en kralen om deed. Aan het eind van deze tweede fase belandde de gehele installatie, waarmee men televisie-uitzendingen had gemaakt, op zolder.

De derde fase begon een paar weken later. Toen arriveerde een brief van een ietwat teleurgestelde amateur uit Zwolle. Hij vond het jammer, dat er geen demonstraties waren gegeven in de Overijsselse hoofdstad en vroeg :

« Waarom gaat u niet uitzenden ? ». En dat was het. Een nieuw idee. En... een nieuwe, snelle realisatie.

Want onmiddellijk begonnen er weer experimenten in de vrije tijd. Er werd weer geknutseld, gerekend, getekend en toen op 15 januari 1936 de vergunning van de minister om te zenden afkwam, stond er in de Albertina van Nassaustraat al een televisiezender klaar. Vele amateurs hadden toen al, zuiver voor de aardigheid, een televisieontvanger gebouwd. Die mensen moeten nu eenmaal wat te knutselen hebben op radiogebied. En toen dus bekend werd dat de heer Kerkhof uit Eindhoven — weet je wel die man van de demonstratie ! — zou gaan uitzenden, was er al een zeer enthousiaste, zij het kleine groep kijkers.

In de voorkamer werd een met vele tapijten akoestisch zo perfect mogelijke studio ingericht. Hier werd ook de opname-apparatuur neergezet. De installatie daarvan vergde trouwens ook wel enig improvisatievermogen, want een deel van de apparatuur moest « los » staan, om zo weinig mogelijk trillingen op te vangen. Oplossing : ophangen aan een paar bretels...

Boven deze voorkamer, een etage hoger, werd de zender opgesteld en toen kon het echtpaar Kerkhoven beginnen. In alle vroegte van de zondagmorgen werd uitgezonden. Zo vroeg om met de uitzending de radio-ontvangst niet te storen.

Iedere week stemden de televisie-amateurs af op PAoKT, zoals de Eindhovense amateur-zender met roepletters werd aangeduid. Iedere week weer werd er een compleet programmaatje afgewerkt, dat met elkaar nog zo'n anderhalf uur duurde.

En iedere week trok een kennis van de Kerkhofs de stad in om artiesten te vragen of ze voor de televisie wilden optreden. Er was altijd wel een groepje te vinden, dat voor een kop koffie of een sigaret naar die woning in Eindhoven wilde komen, waar twee kamers bezet waren door allerlei ingewikkelde apparaten.

En altijd was er wel een « attractie » : een interview met een bekende sportfiguur of een lezing door een belangrijk heer. Het programma werd in het hele land goed ontvangen !

Na enkele uitzendingen nam de heer Kerkhof, die al dit televisiewerk in zijn vrije tijd deed, er nog wat werk bij. Hij ging namelijk ook nog een blad uitgeven : De « Televisie-Koerier ». Het eerste televisieblad in Nederland...

Het blad, dat wekelijks verscheen en de abonnees een rijksdaalder per jaar kostte, — bevatte technische artikelen voor de amateurs, met allerlei aanwijzingen en een programma-overzicht voor de eerstkomende zending.

Bovendien was er nogal wat correspondentie af te werken. Want de Nederlandse amateurs vonden in de heer Kerkhof — die zij eigenlijk het allerbeste kenden als « Kaatee » — een zeer goede en vriendelijke raadsman, die altijd voor ze klaarstond met waardevolle adviezen. Dat alles duurde tot de mobilisatie in 1939. Toen moest de heer Kerkhof ophouden met zenden. Hij ging in militaire dienst. De zender werd opgeborgen in een magazijn. Maar niet veilig genoeg. Want na de oorlog bleek alles te zijn verdwenen. Het was het einde van het televisie-zend-amateurisme van Kaatee, hij was verdwenen.

Maar niet de grote liefde voor het nieuwe medium. Na de bevrijding kon deze televisie-pionier die liefde in daden omzetten, in zijn werk. In Eindhoven, waar hij momenteel, 57 jaar oud, chef van het laboratorium televisie-ontwikkeling is. Daar kan hij, in zijn werk, zich weer uitleven in dat technisch fenomeen, dat hem al zoveel jaren in zijn ban hield. Daarom ook heeft hij niet in een romantisch verleden te leven. Want het heden is hem boeiend genoeg.

Ook al praat hij met veel plezier over die periode, waarvan ook zijn vrouw zegt : « Het was een bijzonder leuke en spannende tijd ». Er zijn nu andere problemen dan vijfentwintig jaar geleden. Als de heer Kerkhof nu televisie-besprekingen voert, dan liggen de vraagstukken op een heel ander niveau. En daarbij heeft hij het druk genoeg met de toekomst. Want er moet nu al worden gedacht aan de televisie over vijf jaar...

Mensen als de heer Kerkhof zijn altijd bezig met hun hobby. Zeker als die hobby hun werk geworden is...

KUBUSSPEL
(oplossingen van blz. 23)

De zes monumenten die op de kubussen voorkomen zijn :

- ***de St Pieterskerk te Rome*** ***(Italië)***
- ***de Mont St-Michel*** ***(Frankrijk)***
- ***de Tower Bridge te Londen*** ***(Engeland)***
- ***het U.N.O. paleis*** ***(V.S.)***
- ***het beeld van Abr. Lincoln*** ***(V.S.)***

JAN KORDAAT en GERRIT in AFSPRAAK aan de YUKON

door Jijé

Gerrit belt Miss Hollis op, want deze wil hem zo vlug mogelijk spreken...

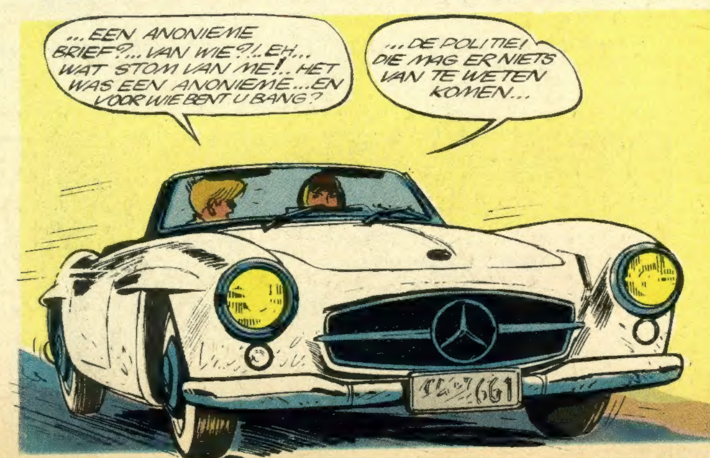

Wordt vervolg

UITGEVERIJ J. DUPUIS, Zonen en Co. - Den Haag, Laan van Meerdervoort, 129
Brussel 1, Centrumgalerij, Blok 2